

કબ્ર કી પછ્લી રાત

QABR KI PAHLI RAAT(GUJARATI)

કબ્રોનું જાહીર યક્સાં મગર અન્દર.....	5
પહ્લે ઓસી કોઈ રાત નહીં ગુજારી હોયો	11
આનિત કી પહ્લી મન્જિલ કબ્ર કે	13
હુન્યા મેં મુસાફિર બન કર રહો	19
ફરમાં જરદાર પર કબ્ર કી રહમત	23
સિંગર (ગુલ્બાર) ધ'વતે ઈલામી મેં કેસે આયા ?	27
ખિંબાસ કે 14 મ-દની ફૂલ	32

શૈખે તરીકત, અમીરે અહે સુન્નત, બાનિયે દા'વતે ઈલામી, હિન્દુ અલ્લામા મૌલાના અણુ જિતાવ
મુદ્દમાણ ઈલ્યાસ અટાંડ કાંઈટી દ-જુવી

سنتۃ الرَّبِّینہ
(رسویٰ اسلامی)

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَنِ الرَّجِيمِ يَسِّرْ لِلّٰهِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

કિતાબ પઠને કી દુઅા

અજ : શૈખે તરીકત, અમીરે અહલે સુન્નત, બાનિયે દા'વતે ઈસ્લામી, હજરત અલ્લામા મૌલાના અબૂ બિલાલ મુહમ્મદ ઈલ્યાસ અતાર કાદિરી 2-જવી ને દુઅા પઠને કી દુઅા :

દીની કિતાબ યા ઈસ્લામી સબક પઠને સે પહલે જૈલ મેં દી હુઈ દુઅા પઠ લીજિયે એન શાંતાલ્હ ઉર્જુ જો જો કુછ પહેંગે યાદ રહેગા. દુઅા યેહ હૈ :

اللّٰهُمَّ افْتَحْ عَلَيْنَا حِكْمَتَكَ وَاذْسِرْ
عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ يَا ذَالْجَلَالِ وَالْاَكْرَامِ

તરજમા : એ અલ્લાહ ! હમ પર ઈલ્મો હિકમત કે દરવાજે ખોલ દે ઔર હમ પર અપની રહમત નાજિલ ફરમા ! એ અ-જમત ઔર બુજુગ્ગી વાલે । (المُسْتَرْفَجِ، 40، دارالفنون، بيروت)

નોટ : અવ્યાલ આભિર એક એક બાર દુર્દાન શરીફ પઠ લીજિયે.

તાલિકે ગમે મદીના
વ બકીરાન
વ માઝિકરત
13 થિવાલુલ મુકર્મ 1428 હિ.

www.dawateislami.net

કબ્ર કી પહોલી રાત

યેહ રિસાલા (કબ્ર કી પહોલી રાત)

શૈખે તરીકત, અમીરે અહલે સુન્નત, બાનિયે દા'વતે ઈસ્લામી હજરત અલ્લામા મૌલાના અબૂ બિલાલ મુહમ્મદ ઈલ્યાસ અતાર કાદિરી 2-જવી જિયાઈ ને દાંને ઉર્દૂ જબાન મેં તહીરીર ફરમાયા હૈ.

મજલિસે તરાજિમ (દા'વતે ઈસ્લામી) ને ઈસ રિસાલે કો ગુજરાતી રસ્મુલ ખત મેં તરતીબ દે કર પેશ કર્યા હૈ ઔર મક-ત-બતુલ મદીના સે શાઅએ કરવાયા હૈ. ઈસ મેં અગર કિસી જગાહ કમી બેશી પાએં તો મજલિસે તરાજિમ કો (બ જરીએ મકતૂબ, ઈ-મેઈલ યા SMS) મુનલાં ફરમા કર સવાબ કર્માઈયે.

રાબિતા : મજલિસે તરાજિમ (દા'વતે ઈસ્લામી)

મક-ત-બતુલ મદીના

સિલેક્ટેડ હાઉસ, અલિફ કી મસ્લિન કે સામને, તીન દરવાજા,

અહમદાબાદ-1, ગુજરાત, ઇન્ડિયા

MO. 9374031409 • E-mail : translationmktabhind@dawateislami.net

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَاعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَنِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ਕਿਸੇ ਕੀ ਪਛਲੀ ਰਾਤਾਂ¹

શૈતાન હરગિઝ નહીં ચાહેગા કે યેહ રિસાલા (36 સફાત) મુક્કમ્મલ પઢ કર કબુ કી પહુલી રાત કી તચ્ચારી કા આપ કા જેહુન બને, શૈતાન કા વાર નાકામ બના દીજિયે

ਕੁਝ ਸ਼ਾਰੀਕੀ ਫ਼ਰੀਲਤ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

الله تعالى، عليه وآله وسلام

કોઈ ગુલ બાકી રહેગા ન ચમન રહે જાએગા॥ પર રસૂલુલ્હાહ કા દીને હસન રહે જાએગા॥

ਹਮ ਸਫੀਰੇ ਬਾਗ ਮੇਂ ਛੇ ਕੋਈ ਦਮ ਕਾ ਚਲੁਚਾ ਬੁਲਭੁਲੇਂ ਉਡ ਜਾਏਗੀ ਸੂਨਾ ਚਮਨ ਰਹ ਜਾਏਗਾ॥

ਅਤਲਸੋ ਕਮ ਘਵਾਬ ਕੀ ਪੋਸ਼ਾਕ ਪਰ ਨਾਝਾਂ ਨ ਹੋ

ਇਸ ਤਨੇ ਬੇ ਜਾਨ ਪਰ ਖਾਕੀ ਕੁਝਨ ਰਹ ਜਾਏਗਾ॥

1: યેહ બયાન અમીરે અહલે સુન્નત હજરતે અલ્ખામા મૌલાના મુહુમ્મદ હિલ્યાસ અતાર કાટિરી 2-જવી શુષ્ઠાન્દુંનુંના ને દા'વતે ઇસ્લામી કે તીન રોજા સુન્નતોં ભરે ઈજિતિમાઅ (સહરાએ મદ્દીના બાબુલ મદ્દીના કરાચી) મેં 27 રખીઉન્નૂર 1431 હિ. (14-3-2010) હિતવાર કે રોજ ફરમાયા જો અરુરતન તરમીમ કે સાથ તહ્ય કિયા ગયા.

ਮજਲਿਸੇ ਮਕ-ਤ-ਖਤੂਲ ਮਈਨਾ

ફરમાન મુત્તસી પટ્ટાં પાંડું : જિસ ને મુજ પર એક બાર હૃદાં પાક પદા અલ્વાહ ખલું ઉસ પર દસ
રહ્મતે ભંજાના હૈ. (૧૮)

જલીલુલ કદ તાબેઈ હજરતે સાચ્ચિદુના હસન બસરી
અપને ઘર કે દરવાજે પર તશરીફ ફરમા થે કે વહાં
સે એક જનાજા ગુજરા, આપ કીંચાતી હૈ ; જીંચાતી હૈ ભી તુઠે ઔર જનાજે
કે પીછે ચલ દિયે. જનાજે કે નીચે એક મ-દની મુન્ની જારો કિતાર
રોતી હુઈ દૌડી ચલી જા રહી થી, વોહ કહ રહી થી : એ બાબાજાન !
આજ મુજ પર વોહ વક્ત આયા હૈ કે પહલે કભી ન આયા થા.
હજરતે સાચ્ચિદુના હસન બસરી ને જબ યેહ દર્દ
ભરી આવાજ સુની તો આંખે અશ્કબાર, દિલ બે કરાર હો ગયા,
દસ્તે શફ્કત ઉસ ગમગીન વ યતીમ બચ્ચી કે સર પર ફેરા ઔર
ફરમાયા : બેટી ! તુમ પર નહીં બલ્કે તુમ્હારે મર્હૂમ બાબાજાન
પર વોહ વક્ત આયા હૈ કે આજ સે પહલે કભી ન આયા થા.
દૂસરે દિન આપ ને ઉસી મ-દની મુન્ની કો દેખા કે
આંસૂ બહાતી કબ્રિસ્તાન કી તરફ જા રહી હૈ. હજરતે સાચ્ચિદુના
હસન બસરી ભી હુસૂલે ઈંબ્રિટ કે લિયે ઉસ કે પીછે
પીછે ચલ દિયે. કબ્રિસ્તાન પહોંચ કર મ-દની મુન્ની અપને વાલિદે
મર્હૂમ કી કબ્ર સે લિપટ ગઈ. હજરતે સાચ્ચિદુના હસન બસરી
અંધેરે મેં ચરાગ ઔર ગમ જ્વાર કે બિગેર કબ્ર કી પહેલી
રાત કેસે ગુજારી ? એ બાબાજાન ! કલ રાત તો મૈં ને ઘર મેં આપ
કે લિયે ચરાગ જલાયા થા, આજ રાત કબ્ર મેં ચરાગ કિસ ને
રોશન કિયા હોગા ! એ બાબાજાન ! કલ રાત ઘર કે અન્દર મૈં ને
આપ કે લિયે બિછોના બિછાયા થા આજ રાત કબ્ર મેં બિછોના
કિસ ને બિછાયા હોગા ! એ બાબાજાન ! કલ રાત ઘર કે અન્દર

فرمानے مुसलमٰن ملکہ اللہ علیہ السلام : ملی اللہ علیہ السلام : اے شاپس میں پر ڈکٹ پاک پਣਨਾ ਭੂਲ ਗਿਆ ਵੀਛ ਜਨਨ ਕਾ ਰਾਸਤਾ ਭੂਲ ਗਿਆ । (بڑੀ)

ਮੈਂ ਨੇ ਆਪ ਕੇ ਹਾਥ ਪਾਉਂ ਦਬਾਏ ਥੇ ਆਜ ਰਾਤ ਕਥੁ ਮੈਂ ਹਾਥ ਪਾਉਂ ਕਿਸ ਨੇ ਦਬਾਏ ਹੋਗੇ ! ਐ ਬਾਬਾਜ਼ਾਨ ! ਕਲ ਰਾਤ ਘਰ ਕੇ ਅਨੰਦਰ ਮੈਂ ਨੇ ਆਪ ਕੋ ਪਾਨੀ ਪਿਲਾਯਾ ਥਾ ਆਜ ਰਾਤ ਕਥੁ ਮੈਂ ਜਬ ਘਾਸ ਲਗੀ ਹੋਗੀ ਔਰ ਆਪ ਨੇ ਪਾਨੀ ਮਾਂਗਾ ਹੋਗਾ ਤੋ ਪਾਨੀ ਕੌਨ ਲਾਯਾ ਹੋਗਾ ! ਐ ਬਾਬਾਜ਼ਾਨ ! ਕਲ ਰਾਤ ਤੋ ਆਪ ਕੇ ਜਿਸਮ ਪਰ ਚਾਈ ਮੈਂ ਨੇ ਉਫਾਈ ਥੀ ਆਜ ਰਾਤ ਕਿਸ ਨੇ ਉਫਾਈ ਹੋਗੀ ? ਐ ਬਾਬਾਜ਼ਾਨ ! ਕਲ ਰਾਤ ਤੋ ਘਰ ਕੇ ਅਨੰਦਰ ਆਪ ਕੇ ਚੇਹਰੇ ਸੇ ਪਸੀਨਾ ਮੈਂ ਪੂਛਤੀ ਰਹੀ ਹੁੰ ਆਜ ਰਾਤ ਕਥੁ ਮੈਂ ਕਿਸ ਨੇ ਪਸੀਨਾ ਸਾਫ਼ ਕਿਯਾ ਹੋਗਾ ! ਐ ਬਾਬਾਜ਼ਾਨ ! ਕਲ ਰਾਤ ਤਕ ਤੋ ਆਪ ਜਬ ਭੀ ਮੁੜੇ ਪੁਕਾਰਤੇ ਥੇ ਮੈਂ ਆ ਜਾਤੀ ਥੀ ਆਜ ਰਾਤ ਕਥੁ ਮੈਂ ਆਪ ਨੇ ਕਿਸੇ ਪੁਕਾਰਾ ਹੋਗਾ ਔਰ ਪੁਕਾਰ ਸੁਣ ਕਰ ਕੌਨ ਆਯਾ ਹੋਗਾ ! ਐ ਬਾਬਾਜ਼ਾਨ ! ਕਲ ਰਾਤ ਜਬ ਆਪ ਕੋ ਭੂਕ ਲਗੀ ਥੀ ਤੋ ਮੈਂ ਨੇ ਆਨਾ ਪੇਸ਼ ਕਿਯਾ ਥਾ, ਆਜ ਰਾਤ ਜਬ ਕਥੁ ਮੈਂ ਭੂਕ ਲਗੀ ਹੋਗੀ ਤੋ ਆਨਾ ਕਿਸ ਨੇ ਦਿਯਾ ਹੋਗਾ ! ਐ ਬਾਬਾਜ਼ਾਨ ! ਕਲ ਰਾਤ ਤਕ ਤੋ ਮੈਂ ਆਪ ਕੇ ਲਿਖੇ ਤਰਣ ਤਰਣ ਕੇ ਖਾਨੇ ਪਕਾਤੀ ਰਹੀ ਹੁੰ ਆਜ ਕਥੁ ਕੀ ਪਹਲੀ ਰਾਤ ਕਿਸ ਨੇ ਪਕਾਯਾ ਹੋਗਾ !

ਹੁਕਰਤੇ ਸਥਿਅਨਾ ਹਸਨ ਬਸਰੀ گਮ کੀ ਮਾਰੀ ਔਰ ਹੁਭਿਧਾਰੀ ਮ-ਦਨੀ ਮੁੱਨੀ ਕੀ ਯੇਹ ਦੰਦ ਭਰੀ ਬਾਤੋਂ ਸੁਨ ਕਰ ਰੋ ਪਤੇ ਔਰ ਕਰੀਬ ਆ ਕਰ ਫਰਮਾਯਾ : ਐ ਬੇਟੀ ! ਇਸ ਤਰਣ ਨਹੀਂ ਬਲਕੇ ਧੂ ਕਹੋ ! ਐ ਬਾਬਾਜ਼ਾਨ ! ਫੱਨ ਕਰਤੇ ਵਕਤ ਆਪ ਕਾ ਚੇਹਰਾ ਕਿਥਲਾ ਰੁਖ ਕਿਯਾ ਗਿਆ ਥਾ, ਆਧਾ ਆਪ ਭੀ ਉਸੀ ਹਾਲਤ ਪਰ ਹੈਂ ਯਾ ਚੇਹਰਾ ਫੂਸਰੀ ਤਰਫ ਫੈਰ ਦਿਯਾ ਗਿਆ ਹੈ ? ਐ ਬਾਬਾਜ਼ਾਨ ! ਆਪ ਕੋ ਸਾਫ਼ ਸੁਥਰਾ ਕਫ਼ਨ ਪਹਨਾ ਕਰ ਫੱਨਾਯਾ ਗਿਆ ਥਾ ਕਿਧ ਅਥ ਭੀ ਵੀਛ ਸਾਫ਼ ਸੁਥਰਾ ਹੀ ਹੈ ? ਐ ਬਾਬਾਜ਼ਾਨ ! ਆਪ ਕੋ ਕਥੁ ਮੈਂ ਸਹੀਹ ਵ ਸਾਲਿਮ ਬਦਨ ਕੇ ਸਾਥ ਰਖਾ ਗਿਆ ਥਾ, ਆਧਾ ਅਥ ਭੀ ਜਿਸਮ ਸਲਾਮਤ ਹੈ ਯਾ ਉਸੇ ਕੀਡੋਂ ਨੇ ਖਾ ਲਿਯਾ ਹੈ

કર્સાન મુત્તકા મુલ્લો મુલ્લો : કિસ કે પાસ મેરા કિંક હુયા ઓર ઉચ ને મુજ પં દુર્દે પાક ન પડા તહીક વોંડ બદલાન
(લું ગયા) (સંચા).

એ બાબાજાન ! ઉલમા ફરમાતે હૈને કે કબ્ર કી પહેલી રાત બન્દે સે ઈમાન કે બારે મેં સુવાલ કિયા જાએગા તો કોઈ જવાબ દેગા ઔર કોઈ માયૂસ રહેગા તો આપ ને ઈસ સુવાલ કા દુર્લસ્ત જવાબ દે દિયા હૈ યા નાકામ રહે હૈને ? એ બાબાજાન ! ઉલમા ફરમાતે હૈને કે બા'જ મુર્દી પર કબ્ર કુશા-દગી કરતી હૈ ઔર બા'જ પર તંગી તો આપ પર કબ્ર ને તંગી કી હૈ યા કુશા-દગી ? એ બાબાજાન ! ઉલમા ફરમાતે હૈને કે કિસી મધ્યિત કે કફન કો જન્મતી કફન સે ઔર કિસી કે કફન કો જહીનમ કી આગ કે કફન સે બદલ દિયા જાતા હૈ તો આપ કા કફન આગ સે બદલા ગયા યા જન્મતી કફન સે ? એ બાબાજાન ! ઉલમા ફરમાતે હૈને કે કબ્ર કિસી કો ઈસ તરફ દબાતી હૈ કિસ તરફ માં આપને બિધિઓ હુએ લાલ કો ફર્તે શફકત સે સીને કે સાથ ચિમટા લેતી હૈ ઔર કિસી કો ગાજબ નાક હો કર ઈસ કદર જોર સે ભીંચતી હૈ કે ઉસ કી પસ્લિયાં ટૂટ ફૂટ કર એક દૂસરે મેં પૈવસ્ત હો જાતી હૈને તો કબ્ર ને આપ કો માં કી તરફ નરમી સે દબાયા, યા પસ્લિયાં તોડ ફોડ હાલી હૈને ? એ બાબાજાન ! ઉલમા ફરમાતે હૈને કે મુર્દી કો જબ કબ્ર મેં ઉતારા જાતા હૈ તો વોહ દોનોં સૂરતોં મેં પદ્ધતાતા હૈ, અગર વોહ નેક બન્દા હૈ તો ઈસ બાત પર પદ્ધતાતા હૈ કે ઉસ ને નેકિયાં જિયાદા કયું ન કીં ઔર અગર ગુનહગાર હૈ તો ઈસ પર, કે ગુનાહ કયું કિયે ! તો એ બાબાજાન ! આપ નેકિયોં કી કમી પર પદ્ધતાએ યા ગુનાહોં પર ? એ બાબાજાન ! કલ જબ મેં આપ કો પુકારતી થી તો મુજે જવાબ દેતે થે, આજ મેં કિતની બદ નસીબ હું કે કબ્ર કે સિરહાને ખરી હો કર પુકાર રહી હું મગાર મુજે આપ કે જવાબ કી આવાજ સુનાઈ

નહીં દેતી ! એ બાબાજાન ! આપ તો મુજ સે એસે જુદા હુએ કે
કિયામત તક દોબારા નહીં મિલ સકતે. એ ખુદાએ રહમાન ગુરૂહ !
કિયામત કે મૈદાન મેં મુજે અપને બાબાજાન કી મુલાકાત સે મહરૂમ
ન કરના.

હજરતે સાચ્ચિદુના હસન બસરી ઉલ્લેખાત્મક હું કી યેહ બાતેં સુન કર વોહ મ-દની મુન્ની અર્જ ગુજરાત હુંદી : એ મેરે સરદાર ! આપ કે નસીહત આમોઝ કલિમાત ને મુજે ખ્વાબે ગફ્ફલત સે બેદાર કર દિયા હૈ. ઈસ કે બા'દ વોહ રોતી હુંદી હજરતે સાચ્ચિદુના હસન બસરી ઉલ્લેખાત્મક કે સાથ વાપસ લૌટ આઈ.

(المواعظ العصفورية لابي بكر بن محمد العصفوري، مترجم من ١١٨ بتصرف مكتبة اعلى حضرت)

આંખે રો રો કે સુજાનો વાલે જાને વાલે નહીં આને વાલે

કોઈ દિન મેં યેહુ સરા ઉજડ હૈ અરે ઓ છાઉની છાને વાલે

ਨਫਸ ! ਮੈਂ ਖਾਕ ਛੁਵਾ ਤੁ ਨ ਮਿਟਾ ਹੈ ! ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਕੇ ਖਾਨੇ ਵਾਲੇ

સાથ લે લો મુજ્જે મૈં મુજરિમ હું રાહ મેં પડતે હેં થાને વાલે

हो गया धक्क से कलेजा मेरा

હાએ રૂખ્સત કી સુનાને વાલે

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

કબ્રેં બ ઝાહિર યક્સાં મગાર અન્દર.....

મીઠે મીઠે ઈસ્લામી ભાઈયો ! કભી ન કભી તો કબ્રિસ્તાન

में जाने का आप सभी को इतिहास कुवा होगा। क्या कभी गौरव

کرنا نے مुسٹکا علیہ وَاللهُ وَسْلَمُ : جس کے پاس میرا ٹیکھ کھوا گئے اور یہ نے میڈ پر ہرگز شریک ن پہنچا یہ نے جکہ کیا۔ (پارا ۱۶)

کیا کے کتبیں سٹان کی سوچ-وار فراہمے، گمناک ہوا ائے جب نے
ہاتھ سے اے' لان کر رہی ہے : اے ہنچویں لینڈنی پر میں میں
رہنے والوں ! تुہ سبھی کو ایک ن ایک دین یا ہاں ہی رہانے میں کتب
کے گھرے گھرے کے اندر آ پڑنا ہے۔ یاد رجیے ! یہاں کبھیں جو
عپر سے ایک جسی دیباہی دیتی ہے جس کی نہیں کہ اس کی اندر ہونی
ہاتھ تین بھی یکساں ہوں، جو ہاں اس میڈنی کے ہر تسلیہ دشمن ہونے
والا آگر کوئی نہیں ہا، ۲-میڈانوں میں بھارک کے روپے رجھنے
والا ہا، سارا مالے بھارک یا کم اج کم آپیں اے-شہ-رے
بھا-رکا کا اے' تیکاہ کرنے والا ہا، مالے ۲-میڈان کا آشیک
و کدردان ہا، ۳- ہونے کی سوچت میں اپنی یکات پوری ادا
کرنے والا ہا، ریجکے ہلکاں کمانے والا ہا، ب کوئے کیکھیت
ہلکاں روپی پر کنایا ات کرنے والا ہا، تیلکاوتے کوئر آن
کرنے والا ہا، تہجیوں، ۴- شارک و یا شاشت اور اپنے
نواہیں ادا کرنے والا ہا، آجیجی کرنے والا ہا، ہونے
اپلکا کا پیکر ہا، شریا ات کے میڈانیک ایک میڈی تک داہی
بٹانے والا ہا، ۵- مامے کا تاچ سر پر ساجانے والا ہا،
سوناتوں کا ماتوالا ہا، مان بھاپ کی فرمائیں بھرداہی کرنے والا
ہا، بندوں کے ہوکھ ادا کرنے والا ہا، اکھلائیں اور یہ نے
کے پیارے ملبوہ بھائی کا چلی علیہ وَاللهُ وَسْلَمُ ۶- علیہمُ الرَّحْمَنُ وَ
کیرام رحمن کا دیوانا ہا، تو یہ نے کتب جو عپر سے میڈنی
کی چوٹی سی ڈری نوما دیباہی دے رہی ہے، ہو سکتا ہے کہ اکھلائیں
و رسویں ۷- علیہ وَاللهُ وَسْلَمُ کے ۸- یہ نے کریم سے یہ نے کا اندر ہونی
ہیس سا تا ہدے نیگاہ وسیع ہو چکا ہو، کتب میں جنات کی

ਫਰਸਾਨੇ ਮੁਸਤਕਾ ਸ਼ਾਹੀ ਪਾਲੀ ਮੁਲਾਂ : ਖੀ ਸੁਝ ਪਰ ਰੋਜ਼ ਜੁਗੁਆ ਫਰਵ ਸ਼ਰੀਕ ਪਾਣੀ ਮੇਂ ਤਿਆਮਤ ਕੇ ਹਿਨ ਉਸ ਕੀ ਸ਼ਫ਼ਾਮਤ

ਬਿਹਤੀ ਖੁਲੀ ਹੁਈ ਹੋ ਔਰ ਈਸ ਮਿਛੀ ਕੇ ਜਾਹਿਰੀ ਫੇਰ ਤਲੇ ਜਨਤ ਕਾ ਹਸੀਨ ਬਾਗ ਮੌਜੂਦ ਹੋ. ਫੂਸਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਈਸੀ ਮਿਛੀ ਕੇ ਫੇਰ ਤਲੇ ਫੱਝਨ ਹੋਨੇ ਵਾਲਾ ਅਗਰ ਬੇ ਨਮਾਜੀ ਥਾ, ੨-ਮਜ਼ਾਨੁਲ ਮੁਖਾਰਕ ਕੇ ਰੋਜ਼ ਜਾਨ ਬੂਜ ਕਰ ਬਰਬਾਦ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਥਾ, ੨-ਮਜ਼ਾਨੁਲ ਮੁਖਾਰਕ ਕੀ ਰਾਤੋਂ ਮੇਂ ਗਲਿਧੀਂ ਕੇ ਅਨੰਦਰ ਕਿਕੇਟ ਵਗੈਰਾ ਖੇਲੀਂ ਕੇ ਜਰੀਏ ਮੁਸਲਿਮਾਨਾਂ ਕੀ ਈਬਾਦਤੋਂ ਧਾ ਨੀਂਦਾਂ ਮੇਂ ਖਲਲ ਤਾਲਨੇ ਵਾਲਾ ਧਾ ਈਸ ਤਰਹ ਕੇ ਖੇਲ ਖੇਲਨੇ ਵਾਲੀਂ ਕਾ ਤਮਾਸਾਈ ਬਨ ਕਰ ਉਨ ਕੀ ਹੈਸਲਾ ਅਫਜ਼ਾਈ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਥਾ, ਝੰਝ ਹੋਨੇ ਕੇ ਬਾ ਵੁਜੂਦ ਝਕਾਤ ਕੀ ਅਦਾਏਗੀ ਮੇਂ ਬੁਖਲ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਥਾ, ਹਰਾਮ ਰੋਜ਼ੀ ਕਮਾਨੇ ਵਾਲਾ ਥਾ, ਸੂਫ਼ ਵਰਿਥਵਤ ਕਾ ਲੈਨ ਫੈਨ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਥਾ, ਲੋਗੀਂ ਕੇ ਕੰਝ ਦਬਾ ਲੇਨੇ ਵਾਲਾ ਥਾ, ਸ਼ਾਰਾਬ ਪੀਨੇ ਵਾਲਾ ਥਾ, ਜੂਆ ਖੇਲਨੇ ਵਾਲਾ ਥਾ, ਸ਼ਾਰਾਬ ਵ ਜੂਥੇ ਕੇ ਅੱਡੇ ਚਲਾਨੇ ਵਾਲਾ ਥਾ, ਮੁਸਲਿਮਾਨਾਂ ਕੀ ਬਿਲਾ ਈਜ਼ਾਅਤੇ ਸ਼ਰ-ਈ ਫਿਲ ਆਯਾਰਿਧਾਂ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਥਾ, ਮੁਸਲਿਮਾਨਾਂ ਕੋ ਤਰਾ ਧਮਕਾ ਕਰ ਭਤਾ ਵੁਚੂਲ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਥਾ, ਤਾਵਾਨ ਕੀ ਖਾਤਿਰ ਮੁਸਲਿਮਾਨਾਂ ਕੋ ਈਗਵਾ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਥਾ, ਚੋਰੀ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਥਾ, ਡਾਕਾ ਤਾਲਨੇ ਵਾਲਾ ਥਾ, ਅਮਾਨਤ ਮੇਂ ਬਿਧਾਨਤ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਥਾ, ਜਮੀਨਾਂ ਪਰ ਨਾ ਜਾਈ ਜ ਕੁਝੇ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਥਾ, ਬੇਬਸ ਕਿਸਾਨੀਂ ਕਾ ਖੂਨ ਯੂਸਨੇ ਵਾਲਾ ਥਾ, ਈਕਿਤਿਦਾਰ ਕੇ ਨਸੇ ਮੇਂ ਬਦ ਮਸਤ ਹੋ ਕਰ ਜੁਲਮੋ ਸਿਤਮ ਕੀ ਆਂਧਿਧਾਂ ਚਲਾਨੇ ਵਾਲਾ ਥਾ, ਦਾਢੀ ਮੁੜਵਾਨੇ ਧਾ ਏਕ ਮੁਝੀ ਸੇ ਘਟਾਨੇ ਵਾਲਾ ਥਾ, ਫਿਲਮੇਂ ਤਿਰਾਮੇ ਫੇਖਨੇ ਫਿਖਾਨੇ ਵਾਲਾ ਥਾ, ਗਾਨੇ ਬਾਂਝੇ ਸੁਨਨੇ ਸੁਨਾਨੇ ਵਾਲਾ ਥਾ, ਗਾਲੀ ਗਲੋਚ, ਝੂਟ, ਗੀਭਤ, ਚੁਗਲੀ, ਤੋਹਮਤ ਵ ਬਦ ਗੁਮਾਨੀ ਔਰ ਤਕਬਿੁਰ ਕਾ ਆਈ ਥਾ, ਮਾਂ ਬਾਪ ਕਾ ਨਾ ਫਰਮਾਨ ਥਾ, ਤੋ ਹੋ ਸਕਤਾ ਹੈ ਕੇ ਮਿਛੀ ਕੇ ਈਸ ਪੁਰ ਸੁਕੂਨ ਨਜ਼ਰ ਆਨੇ ਵਾਲੇ ਫੇਰ

فرمائے مُسَلَّمٌ : مُولَى اللّٰہِ عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّمَ : مُولَى پر ہرگز پاک کی کسرت کرو بے شک یہہ تुہارے لیے تھا رات ہے۔ (علیہ)

تلے بے کراری کا آاتم ہو، ۴۷ نام کی بیڈ کی بھولی ہوئی ہو،
آگ سو لگ رہی ہو، سانپ اور بیکھڑ دشمن ہونے والے کے بدن
پر لیپٹے ہوئے ہوں اور ائمہ یہیو پوکار بھی ہوئی ہو جیسے
ہم سون نہیں سکتے۔ میرے آکا آں لہا ہزارت رَحْمَةُ اللّٰہِ تَعَالٰی عَلَيْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّمَ

فرماتے ہیں :

ہاے گاہیں وہ کھا کھا جاہے	پانچ جاتے ہیں چار فرستے ہیں
بآئے رستے ن جا موساہیں سونا	مال ہے راہ مار ¹ فرستے ہیں
آگ سونساں بن جائے رات آئی	گورگ ² بھرے شیکار فرستے ہیں

نہ سے یہہ کوئی یاں لے گا لیم

جس سے بآسے بیچار فرستے ہیں

صلوٰعَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللّٰہُ تَعَالٰی عَلَى مُحَمَّدٍ

اے کوئی دن مرنے ہے آبیز موت ہے

اے آشیکا نے رسویں ! ہن کبھی سٹانوں کی وی رانی یوں کو
دیجیے اور گوئر کی جیجے کے کھا جاتے ہی تانہا گویا ر سکتا ہے ؟ شاہد کوئی
کبھی سٹان میں اے کوئی رات ہی تانہا گویا ر سکتا ہے ؟ شاہد کوئی
بھی ہی بھت ن کر پاے، تو جب جاتے ہی تانہا رہنے سے گھبراتے
ہیں تو مرنے کے بآں جب کے تماں دوست و اہباد اور سارے
اجڑیوں اکاریب چڑھتے ہوئے، اکل سلماں ہوئی، سب کوئی
دیکھ اور سون رہے ہوئے مگر ہیلے چلنے اور بولنے سے بھی
کاسیک ہوئے اسے ہوش رلبا ہالات میں اندھری کتب کے اندر
تانہا کیونکر رہ پائے گے ! آہ ! اپنا یاں لے ہے کے
انگر آسائیں سے بھرپور بھوپ سو رت اور کنٹیشانڈ کوئی میں
بھی تانہا کے دکر دیکھا جائے تو گھبرنا جائے !

کرمانے مुسٹکا : تum جان بی ہو میں پر ہوڑ پھو کے تھاڑا ہوڑ میں تک پھوئیتا ہے۔ (طہری)

ਅੰਧੇਰੀ ਰਾਤ ਹੋ ਗਮ ਕੀ ਘਟਾ ਈਸ਼ਾਂ ਕੀ ਕਾਲੀ ਹੋ	ਫਿਲੇ ਬੇਕਸ ਕਾ ਈਸ ਆਫ਼ਤ ਮੇਂ ਆਕਾ ਤੂ ਹੀ ਵਾਲੀ ਹੋ
ਉਤਰਤੇ ਯਾਂਦ ਫਲਤੀ ਯਾਂਦਨੀ ਜੋ ਹੋ ਸਕੇ ਕਰ ਲੇ	ਅੰਧੇਰਾ ਪਾਖ ¹ ਆਤਾ ਹੇ ਧੇਹ ਦੀ ਫਿਲੀ ਹੋ
ਅੰਧੇਰਾ ਧਰ, ਅਕੇਲੀ ਜਾਨ, ਦਮ ਧੁਟਾ, ਫਿਲ ਉਕਾਤਾ	ਮੁਹੂਰਾ ਕੀ ਧਾਂ ਕਰ ਧਾਰੇ ਵੋਹ ਸਾਅਤ ਆਨੇ ਵਾਲੀ ਹੋ
ਨ ਯੋਕਾ ਫਿਲ ਹੈ ਫਲੇ ਪਰ ਤੇਰੀ ਮਲਿਲ ਛੁਈ ਬੋਟੀ	ਅਤੇ ਆਪੇ ਜਾਨੇ ਵਾਲੇ ਨੀਂਦ ਧੇਹ ਕੁਥ ਕੀ ਨਿਕਾਲੀ ਹੋ

तुम इस को रोते हो येह तो कहो यां हाथ खाली है

મીઠે મીઠે ઈસ્લામી ભાઈયો ! યકીન માનિયે ! કબ્રિસ્તાન
મેં દફન હોને વાલે આજ હમેં જબાને હાલ સે નસીહત કર રહે હોયાં :
“એ ગાફિલ ઈન્સાનો ! યાદ રખો ! કલ હમ ભી વહીં (યા'ની
દુન્યા મેં) થે જહાં આજ તુમ હો ઓર કલ તુમ ભી યહીં (યા'ની
કબ્ર મેં) આ પહોંચોગે જહાં આજ હમ હોયાં.” યકીનન જો દુન્યા મેં
પૈદા હુવા ઉસે મરના હી પડેગા, જિસ ને કિન્દગી કે ફૂલ ચુને ઉસે
મૌત કે કાંટે ને જરૂર જાખી કિયા, જિસ ને ખુશિયોં કા ગન્જ
(યા'ની ખજાના) પાયા ઉસે મૌત કા રન્જ મિલ કર રહા !

હમ કુચા મેં તરતીબ વાર આએ હું લેકિન.....

મીઠે મીઠે ઈસ્લામી ભાઈયો ! હમ ઈસ દુન્યા મેં એક
તરતીબ સે આએ જરૂર હોય યા'ની યું કે પહલે દાદા ફિર બાપ
ફિર બેટા ફિર પોતા લેકિન મરને કી તરતીબ જરૂરી નહીં, બૂધા

کرماں میں کا بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ : جس نے میں پر دش مرتباً ہر دن پاک پیش ایسا کا عالم اس پر سو رکھ مرتا
نہیں۔ کرماں میں (جس)

دادا لیندا ہوتا ہے مگر شیر جوار یا' نی دूध پیتا پوتا
مہوت کے ڈاٹ ڈت ر جاتا ہے، کسی کے ناناجان ہیات ہوتے ہیں
مگر ابھیاجان دا جو میخا-2-کت (یا' نی جو داہ کا سدما) ہے
جاتی ہیں۔ ہم میں سے کسی کے ڈر سے اس کے بارہ کا جنائیا ڈٹا
ہو گا، کسی کی بام نے نیگاہوں کے سامنے ہم توڈا ہو گا، کسی
کے باپ نے مہوت کو گلے لگایا ہو گا، کسی کا جوان بےٹا
ہادیسے کا شکار ہو کر مہوت سے ہم کنار ہو گا، کسی
کی دادیاجان میلکے ادھ یا' نی کبھیستاں روانا ہوئی ہو گی تو
کسی کی نانیاجان نے کوچ کی ہو گی۔ اپنے ہیت ہو جانے والے
دین اجڑیوں اکھریبیا کی ترکھ امک دین ہم بھی ایسا نک یہ
ہو گا ڈاہ جا آئے گے

دیلہ گاہیں نہ ہو یک ہم یہ دن ہو گا ڈاہ جانے ہے بھی یہ ڈاہ کر بھلی جبھی اندر سامنا ہے
تے را نا جوک بدن بارہ جو لیتے سے ج ہو گیوں پر یہ ہو گا امک دین بے جان ہیسے کیوں نے بھانے ہے
تھوڑے اپنی مہوت کو ملت بھل کر سامان چلنے کا جبھی کی بھاک پر سو نا ہے ہیٹوں کا سیر ہانا ہے
ن بیلی ہو سکے بارہ ن بےٹا باپ تے مارہ تھوڑے فریتے سو داہی امبل نے کام آنا ہے
کھانے ہے اور نہ مڑتی! کھانے ہے تھنے فریتے! گے سب ڈاہ یہ ہو گا اگر نا دان دانے ہے
اگریا یاد کر جس دین کے ہی ڈر ایل آئے گے ن جاوے کوئی ترے سانگ اکے لہا تھوڑے نے جانے ہے
جھانکے شاگل میں شاگل بھوٹا کے لیک سے گاہیں کرے دا'وا کے یہ ہو گا میرا داہیم ڈیکانے ہے

گو لام ہیک ہم ن کر گاہیں ہیاتی پے ن ہو گو را

بھوٹا کی یاد کر ہر ہم کے جس نے کام آنا ہے

صلوٰعَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللّٰہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّدٍ

فرماین میں کا ملکہ اور وہ میں پر ہر دن شریک ن پائے تا وہ لوگوں میں سے کوئی تین شاہزادے نہیں۔ (جذب)

پہلے اُسی کوئی رات نہیں گوئی ہوگی

ہزارتے سایہ ہونا ان سے بین مالیک دین کی شرائی فرماتے ہیں : کہا میں تु میں ہن دو دن اور دو راتوں کے بارے میں ن بتا دیں ! (1) اُن دن وہ ہے جب اکٹھا ہر جو جل کی ترک سے آنے والा ترے پاس ریجا اے ہلہاہی جل کا میکڑا (یا نی بخش بھری) لے کر آئے گا یا اُس کی نارا جی کا پیغام۔ اُور (2) دوسرے دن وہ ہے جب تُ اپنا نام اے آملاں لئے کے لیے بارگاہے ہلہاہی جل میں ہاٹھی ہو گا اُور وہ نام اے آملاں ترے دا اے (یا نی سیخ) ہاتھ میں دیکھا جائے گا یا بآ اے (یا نی علٹے) میں۔ (اُور دو راتوں میں سے) (1) اُن رات وہ ہے جو مصیت اپنی کتب میں گوئی ہوگی کہ اس سے پہلے اُس نے اُسی رات کبھی نہیں گوئی ہوگی۔ اُور (2) دوسری رات وہ ہے جس کی سبھ کو کی کیا ملت کا دین ہو گا اُور فریض اُس کے بآ اے کوئی رات نہیں آئے گی۔

(شعب الإیمان ج ۷ ص ۳۸۸ حديث ۶۹۷ دارالکتب العلمیہ بیروت)

آملاہ ہزارت کی وسیعیت

ای آج کے جنہوں اُور کل کے بُردوں، ای فنا ہو جانے والوں، ای کم جو رہو، ای نا تُوانوں، ای جدیشو، ای بُریوں، ای جوانوں، ای بُردوں ! یکی نہ کتب کی پہلی رات نیکھایت اکٹھ رات ہے میرے آکا آملاہ ہزارت، ہم اے اکٹھے سُننات، آشیکے مالے نُبُویت، ولیتے نے ملت، آجی مُل ب-ر-کت، آجی مُل مرتبت، پر وان اے شامے ریسا لات، مُل دیکھ دیں اے میلیت، ہمیتے سُننات، مالیتے بیدعات، پُکرے ہن نوں اے ہمیت، آلبیتے

કરમાને મુસ્કાન કરું : ઉસ શાખાની નાક ખાક આવું છો જિસ કા પાસ મેરા જિંક છો મોર વોહ મુશ પર હુર્ટે પાક ન પઢે. (૫૮)

શરીઅત, પીરે તરીકત, બાઈસે ઐરો બ-ર-કત હજરતે અલ્લામા મૌલાના અલહાજ અલ હાફિઝ અલ કારી શાહ ઈમામ અહમદ રજા ખાન ને બહુત બેઠે વલિયુલ્લાહ ઔર જબર દસ્ત આશિકે રસૂલ હોને કે બા વુજૂદ યેહ વસિયત ફરમાઈ કે : (બા'દ દફ્ફન તલ્કીન કરને કે બા'દ) તેથે ઘન્ટા મેરે મુવા-જહા (યા'ની કબ્ર કે ચેહરે વાલે હિસ્સે) મેં હુરુદ શરીફ ઐસી આવાજ સે પઢતે રહેં કે મેં સુન્ન. ફિર મુજે અર-હમુરાહિમીન કે સિપુર્દ કર કે ચલે આએ, ઔર અગર તકલીફ ગવારા હો સકે તો તીન શબાના રોજ કામિલ (યા'ની મુકભ્મલ તીન દિન ઔર તીન રાતે) પહુરે કે સાથ દો અગ્રીજ યા દોસ્ત મુવા-જહા મેં કુરાન શરીફ વ હુરુદ શરીફ ઐસી આવાજ સે બિલા વક્ફા પઢતે રહેં કે અલ્લાહ હુંગું ચાહે તો ઈસ નાચે મકાન મેં દિલ લગ જાએ. (હ્યાતે આ'લા હજરત, હિસ્સાએ સિવુમ સ. 291, મક-ત-બતુલ મદીના બાબુલ મદીના કરાચી)

ਸਾਗੇ ਮਈਨਾ ਕੀ ਵਸਿਥਿਤ

کی پے رवی
عوْلَى اللّٰهِ عَزَّوَجَلَّ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ
کرتے ہوئے سچے مہینا نے عقیقہ نے بھی ہر سی تر ہٹ کی وسیعیت کر رکھی
ہے یعنانے دا' واتے ہر سلسلہ میں ہر شااستی ہر دارے مک-ت-بتوں مہینا
کے ماتبوعاً 436 سکھا ت پر مُشربیل، "رسا ہلے اتاریخیا" میں
شامیل ریسا لے "م-دھنی وسیعیت نامما" سکھا 394 پر ہے: "ہو
سکے تو میرے اہلے مہلبیت میری تدھنیں کے بآ'د 12 رہے تک، یہہ ن
ہو سکے تو کم اج کم 12 دھنے ہی ساہی میری کش پر ہلکا کیے رہے
اور ٹیکو ہر دو دن اور تیلوا وات و نا'ت سے میرا دل بھلوا تے رہے
اوے دل میشنا نماںے بآ جماعت کا اے ہتی بھا بھ رہے۔"

کرمانہ مسکنہ : حکیم نے مسکنہ اعلیٰ والہ وسلم میاں دیگر (کوکی) میاں دیگر (کوکی)

مہبوبے باری کی اشکباری

સોયા કિયે ના-બકાર બન્દે રોયા કિયે જાર જાર આકા

صَلَوَاتُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَى الْحَبِيبِ !

રોયા કિયે જાર જાર આડા

આભિરત કી પહુલી મન્જિલ કબ્ર હૈ

ਅਮੀਰਲ ਮੁਅਮਿਨੀਨ ਹਾਜਰਤੇ ਸਥਿਤੁਨਾ ਉਸਮਾਨੇ ਗਨੀ
ਅਤੇ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਵਿਖੇ ਵਾਲੇ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਖੇ ਵਾਲੇ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਮੁਆ-ਮਲਾ ਈਸ ਸੇ ਆਸਾਨ ਹੈ ਔਰ ਅਗਰ ਈਸ ਸੇ ਨਜ਼ਾਤ ਨ ਪਾਈ ਤੋ ਬਾਦ ਕਾ ਮੁਆ-ਮਲਾ ਲਿਧਾਈ ਸਖ਼ਤ ਹੈ।

(سنن ابن ماجه، ج ٤ ص ٥٠٠ حديث ٤٢٦٧)

જનાર્દા ખામોશ મુખલિંગ હૈ

મીઠે મીઠે ઈસ્લામી ભાઈયો ! દેખા આપ ને ગુન્નૂરૈન,
જામિલ કુરઆન હજરતે સચ્ચિદાના ઉસ્માન ઈબ્ને અફફાન
રૂપી અનુભૂતિ હોય એ રહ્માન રહ્માન રહ્માન ! આપ ને ગુન્નૂરૈન
અ-શ-રામે મુખશરહ યાની ઉન દસ ખુશ નસીબ સહાબે કિરામ
અલ્-હુલાષ અલ્-હુલાષ અલ્-હુલાષ અલ્-હુલાષ અલ્-હુલાષ
તૌર પર જન્મતી હોને કી બિશારત દી થી, ઈન સે માસુમ ફિરિશેતે
હયા કરતે થે. ઈસ કે બા વુજૂદ કબ્ર કી હોલ નાકિયોં, વહ્શતોં,
તનાઈયોં ઓર અંધેરિયોં કે બારે મેં બે ઈન્તિહા બૌફિજદા રહા
કરતે થે ઓર એક હમ હું કે અપની કબ્ર કો યક્સર ભૂલે હુંએ હુંએ
રોજ બરોજ લોગોં કે જનાજે ઉઠતે દેખને કે બા વુજૂદ યેહ નહીં
સોચતે કે એક દિન હમારા જનાજા ભી ઉઠ હી જાએગા, યકીનન
યેહ જનાજે હમારે લિયે ખામોશ મુખલિંગ કી હૈસિયત રખતે
હુંએ. વોહ જો કુછ જબાને હાલ સે કહ રહે હોતે હુંએ ઉસ કો કિસી ને
ઈસ તરફ નાખું કિયા હૈ :

જનાંગ આગે આગે કહ રહા હૈ એ જહાં વાલો

મેરે પીછે ચલે આઓ તુમ્હારા રહનું મા મૈં હું

અંધેરા કાટ ખાતા હૈ

એ આશિકાને રસૂલ ! અફસોસ સદ કરોડ અફસોસ ! કે
હમ દૂસરોં કો કબ્ર મેં ઉત્તરતા હુવા દેખતે હોં મણર યેહ ભૂલ જાતે

કરમાને મુસ્લિમ માર્ગ પર કસરત સે દુર્ગં પાક પદો બેશેક તુમારા મુગ પર દુર્ગં પાક પથના તુમારે
ગ્રામાં કે લિયે માર્ગદર્શિત હૈ. (ફોટો)

હું કે એક દિન હમેં ભી કબ્ર મેં ઉતારા જાએગા. આહ ! હમારી હાલત યેહ હૈ કે રાત બિજલી ફેલ હો જાએ તો દિલ ઘબરાતા ખુસૂસન અકેલે હોં તો બહુત ખૌફ આતા ઓર અંધેરા કાટ ખાતા હૈ, હાએ ! હાએ ! ઈસ કે બા વુજૂદ કબ્ર કે હોલનાક ધુપ અંધેરે કા કોઈ એહસાસ નહીં. નમાંને હમ સે નહીં પઢી જાતીં, ૨-મજાનુલ મુખારક કે રોજે હમ સે નહીં રખે જાતે, ફર્જ હોને કે બા વુજૂદ ઝકત પૂરી હમ સે નહીં દી જાતી, માં બાપ કે હુકૂક હમ અદા નહીં કર પાતે, આહ ! રાત દિન ગુનાહોં મેં ગુઝર રહે હૈને, યકીનન મૌત કા એક વક્ત મુકર્રર હૈ ઉસે ટાલના મુદ્દિન નહીં, અગર ઈસી તરફ ગુનાહ કરતે કરતે યકાયક મૌત કા પૈગામ આ પહોંચા ઓર હમેં કબ્ર કે ગઢે મેં ડાલ દિયા ગયા તો ન જાને હમારી કબ્ર કી પહોલી રાત કેસી ગુઝરે !

યાદ રખ હર આન આખિર મૌત હૈ બન તૂ મત અન્જાન આખિર મૌત હૈ
મરતો જાતો હૈને હજારોં આદમી આકિલો નાદાન આખિર મૌત હૈ
ક્યા ખુશી હો દિલ કો ચન્દે જીસત સે ગમજદા હૈ જાન આખિર મૌત હૈ
મુલ્કે ફાની મેં ફના હર શૈ કો હૈ સુન લગા કર કાન આખિર મૌત હૈ

બારહા ઈલ્મી તુઝે સમજા ચુકે

માન યા મત માન આખિર મૌત હૈ

صَلُّو عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

આલીશાન કોઠી કા ઈથ્રત નાક વાકિયા

ઈન્સાન બહુત લખે લખે મન્સૂબે બનાતા હૈ મગર ઉસ

ਇਸਾਨ ਮੁਤਕਾ ਮੁਲਾਂ ਮੁਲਾਂ ਮੁਲਾਂ ਪਰ ਏਕ ਹੁਕਮ ਸ਼ਰੀਕ ਪਦਤਾ ਹੈ ਅਲੋਹ ਮੁਹੂਰ ਤੇ ਕਿਥੇ ਏਕ ਕੀਰਤ ਆਜੂਰ
ਵਿਪਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀਰਤ ਉਦੁ ਪਹਾਡ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੈਂ। (ਪੰਜਾਬ)

ਕੀ ਈਸ ਬਾਤ ਕੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਵਜ਼ੀਏ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਤੀ ਕੇ ਲਗਾਮ ਕਿਸੀ ਔਰ ਕੇ ਹਾਥ ਮੌਹ ਹੈ, ਜਬ ਧਕਾਧਕ ਲਗਾਮ ਬਿਚੇਗੀ ਔਰ ਮਰਨਾ ਪਤ ਜਾਏਗਾ ਤੋ ਸਥ ਕਿਧਾ ਕਰਾਧਾ ਧਰਾ ਕਾ ਧਰਾ ਰਹ ਜਾਏਗਾ ਚੁਨਾਨ੍ਹੇ ਕਿਛਾ ਜਾਤਾ ਹੈ : “ਮਈਨਤੁਲ ਔਲਿਧਾ ਮੁਲਤਾਨ” ਕਾ ਏਕ ਨੌ ਜਵਾਨ ਧਨ ਕਮਾਨੇ ਕੀ ਧੁਨ ਮੌਹ ਅਪਨੇ ਵਤਨ, ਸ਼ਹੂਰ, ਖਾਨਦਾਨ ਵਗੈਰਾ ਸੇ ਫੁਰ ਕਿਸੀ ਫੂਸੇ ਮੁਲਕ ਮੌਹ ਜਾ ਬਸਾ। ਖੂਬ ਮਾਲ ਕਮਾਤਾ ਔਰ ਧਰ ਵਾਲੋਂ ਕੋ ਬਿਜਵਾਤਾ, ਬਾਹਮ ਮਥਵਰੇ ਸੇ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਕੋਠੀ ਬਨਾਨੇ ਕਾ ਤੈ ਪਾਧਾ। ਧੇਹ ਨੌ ਜਵਾਨ ਸਾਲਹਾ ਸਾਲ ਤਕ ਰਕਮ ਭੇਜਤਾ ਰਹਾ, ਧਰ ਵਾਲੇ ਮਕਾਨ ਬਨਵਾਤੇ ਔਰ ਉਸ ਕੋ ਖੂਬ ਸਜਵਾਤੇ ਰਹੇ, ਧਣਾਂ ਤਕ ਕੇ ਅਜੀਮੁਖਿਆਨ ਮਕਾਨ ਤਥਾਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਧੇਹ ਨੌ ਜਵਾਨ ਜਬ ਵਤਨ ਵਾਪਸ ਆਧਾ ਤੋ ਉਸ ਅਜੀਮੁਖਿਆਨ ਕੋਠੀ ਮੌਹ ਰਿਹਾਈ ਕੇ ਕਿਥੇ ਤਥਾਰਿਆਂ ਉਤੁਝ ਪਰ ਥੀ ਮਗਰ ਆਹ ! ਮੁਕਦਰ, ਕੇ ਉਸ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਮਕਾਨ ਮੌਹ ਮੁਜ਼ਤਕਿਲ ਹੋਨੇ ਸੇ ਤਕ ਰੀਬਨ ਏਕ ਹਫਤਾ ਕਥਲ ਹੀ ਉਸ ਨੌ ਜਵਾਨ ਕਾ ਈਨਿਕਾਲ ਹੋ ਗਿਆ ਔਰ ਵੋਹ ਅਪਨੇ ਰੋਸ਼ਨਿਯਾਂ ਸੇ ਜਗ-ਮਗਾਤੇ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਮਕਾਨ ਕੇ ਬਜਾਅ ਧੁਪ ਅਂਧੇਰੀ ਕਥੁ ਮੌਹ ਮੁਜ਼ਤਕਿਲ ਹੋ ਗਿਆ।

ਜਹਾਂ ਮੌਹ ਹੈਂ ਈਥਰ ਕੇ ਹਰ ਸੂਨੁਮੂਨੇ ਮਗਰ ਤੁਝ ਕੋ ਅਨ੍ਧਾ ਕਿਧਾ ਰੰਗੋ ਬੂਨੇ
ਕਲੀ ਗੌਰ ਸੇ ਭੀ ਧੇਹ ਟੇਖਾ ਹੈ ਤੂਨੇ ਜੋ ਆਭਾਦ ਥੇ ਵੋਹ ਮਕਾਂ ਅਥ ਹੈ ਸੂਨੇ
ਜਗਹ ਜਾਂ ਲਗਾਨੇ ਕੀ ਹੁਨ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਧੇਹ ਈਥਰ ਕੀ ਜਾ ਹੈ ਤਮਾਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਹੁਨ੍ਹਾ ਕੇ ਮਤਵਾਲੇ

ਅਫਸੋਸ ! ਹਮਾਰੀ ਅਕਸਰਿਥਤ ਆਜ ਹੁਨ੍ਹਾ ਕੀ ਮਤਵਾਲੀ ਔਰ ਫਿਕੇ ਆਖਿਰਤ ਸੇ ਖਾਲੀ ਹੈ, ਹਮ ਮੌਹ ਸੇ ਕੁਛ ਤੋ ਵੋਹ ਹੈਂ ਜੋ ਫਾਨੀ ਹੁਨ੍ਹਾ ਕੀ ਲਜ਼ੂਜ਼ਤੋਂ ਕੇ ਬਾਈਸ ਮਸਤੂਰ ਵ ਸ਼ਾਦਾਂ, ਝਵਾਲ ਵ ਫਨਾ

ਫਰਾਨੇ ਮੁਜਕਾ ਤੁ ਪਾਕ ਕਿਉਂ ਕਿਉਂ : ਕਿਸ ਨੇ ਤਿਆਬ ਮੌਜ ਪਰ ਹੁਕੂਮ ਪਾਕ ਕਿਥਾ ਤੋ ਜਾਬ ਤਕ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਤੇਜ਼ ਮੇਂ ਰਹੇਗਾ
ਕਿਵਿਤੇ ਤੇਜ਼ ਕੇ ਕਿਥੇ ਈਸ਼ਟਿਆਕ ਕਰਤੇ ਰਹੇਂ। (੩੫)

ਦੇ ਬੇ ਯੌਝੀ, ਮੌਤ ਕੇ ਤਸਵੁਰ ਦੇ ਨਾ ਆਸਨਾ, ਲੜ੍ਹਾਤੇ ਹੁਨ੍ਹਾ ਮੈਂ
ਬਦ ਮਸਤ ਹੈਂ ਤੋ ਬਾਝ ਵੋਹ ਹੈਂ ਜੋ ਈਸ ਦਾਰੇ ਨਾ ਪਾਏਦਾਰ ਮੈਂ
ਧਕਾਧਕ ਮੌਤ ਦੇ ਹਮ ਕਨਾਰ ਹੋਨੇ ਦੇ ਅਨਵੇਂ ਦੇ ਨਾ ਬਲਦ, ਸਹੂਲਤਾਂ
ਔਰ ਆਸਾਈਂਦਿਆਂ ਦੇ ਹੁਸੂਲ ਮੈਂ ਈਸ ਕਦਰ ਮਗਨ ਹੋ ਗਏ ਕੇ ਕਥੁ ਕੇ
ਅਂਧੇਰੋਂ, ਵਡੀਆਂ ਔਰ ਤਨਾਈਆਂ ਕੋ ਭੂਲ ਗਏ. ਆਹ ! ਆਜ
ਹਮਾਰੀ ਸਾਰੀ ਤੁਵਾਨਾਈਆਂ ਸਿੱਝ ਵ ਸਿੱਝ ਹੁਨ੍ਹਵੀ ਜਿਨਦਗੀ ਹੀ ਬੇਹਤਰ
ਬਨਾਨੇ ਮੈਂ ਸਿੱਝ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈਂ, ਆਖਿਰਤ ਕੀ ਬੇਹਤਰੀ ਦੇ ਹੁਸੂਲ ਕੀ ਫਿਕ
ਭਲੁਤ ਕਮ ਇਖਾਈ ਹੇਠੀ ਹੈ. ਜਾਰਾ ਗੈਰ ਤੋ ਕੀਓਂਧੇ ਦੇ ਈਸ ਹੁਨ੍ਹਾ ਮੈਂ
ਤੇਥੇ ਤੇਥੇ ਮਾਲਦਾਰ ਲੋਗ ਗੁਜਰੇ ਹੈਂ ਜੋ ਫੌਲਤ ਵ ਹੁਕੂਮਤ, ਜਾਹੋ
ਹਸਤ, ਅਹਲੋ ਈਧਾਲ ਕੀ ਆਚਿੜੀ ਉਨ੍ਹਿਅਤ, ਫੋਸਤਾਂ ਕੀ ਵਕਤੀ
ਮੁਸਾ-ਹਜ਼ਾਰ ਔਰ ਖੁਦਾਮ ਕੀ ਖੁਸ਼ਾ-ਮਦਾਨਾ ਪਿਦਮਤ ਦੇ ਭਰਮ ਮੈਂ
ਕਥੁ ਕੀ ਤਨਾਈਆਂ ਕੋ ਭੂਲੇ ਹੁਏ ਥੇ. ਮਗਰ ਆਹ ! ਧਕਾਧਕ ਇਨਾ ਕਾ
ਬਾਦਲ ਗਰਝਾ, ਮੌਤ ਕੀ ਆਂਧੀ ਚਲੀ ਔਰ ਹੁਨ੍ਹਾ ਮੈਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਰਹਨੇ ਕੀ
ਉਨ ਕੀ ਉਮੀਦਿਆਂ ਖਾਕ ਮੈਂ ਮਿਲ ਕਰ ਰਹ ਗਈ, ਉਨ ਦੇ ਮਸਰਤਾਂ ਔਰ
ਸ਼ਾਦਮਾਨਿਆਂ ਦੇ ਹੱਸਤੇ ਬਸਤੇ ਘਰ ਮੌਤ ਨੇ ਵੀਰਾਨ ਕਰ ਦਿਧੇ. ਰੋਸ਼ਨਿਆਂ
ਦੇ ਜਗ-ਮਗਾਤੇ ਮਹਲਤਾਤ ਵ ਕੁਸੂਰ ਦੇ ਉਠਾ ਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧੁਪ ਅਂਧੇਰੀ
ਕੁਬੂਰ ਮੈਂ ਮੁਜ਼ਕਿਲ ਕਰ ਦਿਆ ਗਿਆ. ਆਹ ! ਵੋਹ ਲੋਗ ਕਲ ਤਕ
ਅਹਲੋ ਈਧਾਲ ਕੀ ਰੈਨਕੋਂ ਮੈਂ ਸ਼ਾਦਮਾਨ ਵ ਮਸਤੂਰ ਥੇ ਔਰ ਆਜ
ਕੁਬੂਰ ਕੀ ਵਡੀਆਂ ਔਰ ਤਨਾਈਆਂ ਮੈਂ ਮਗਮੂਮ ਵ ਰਨ੍ਹੂਰ ਹੈਂ.

ਅਜਲ ਨੇ ਨ ਕਿਸਾ ਹੀ ਛੋਡਾ ਨ ਦਾਰਾ ਈਸੀ ਦੇ ਸਿਕਨਦਰ ਸਾ ਫਾਤੇਹ ਭੀ ਹਾਰਾ
ਹਰ ਈਕ ਲੇਕੇ ਕੁਝਾ ਕੁਝਾ ਨ ਹਸਰਤ ਸਿਖਾਰਾ ਪਤਾ ਰਹ ਗਿਆ ਸਥ ਧੂਂਹੀ ਠਾਠ ਸਾਰਾ

ਜਗਹ ਜ਼ ਲਗਾਨੇ ਕੀ ਹੁਨ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਧੇਹ ਈਥਰਨ ਕੀ ਜਾ ਹੈ ਤਮਾਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

કર્માને મુસલ્માનું હુરુટ પાક પણ અલ્લાહ જી ઉસ પર દસ રહમતે ભજતા
હશે (૫).

ହୃଦ୍ୟା କା ଧୋକା

ਅਫਸੋਸ ਹੈ ਉਸ ਪਰ, ਜੋ ਹੁਨਾਂ ਕੀ ਨੈਰਾਂਗਿਆਂ ਫੇਖਨੇ ਕੇ ਬਾਅਦ ਜੁੜ੍ਹ ਭੀ ਇਸ ਕੇ ਧੋਕੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਹੇ ਔਰ ਮੌਤ ਸੇ ਧਕਾਵ ਗਾਇਲ ਹੋ ਜਾਏ। ਵਾਕੇਈ ਜੋ ਹੁਨਾਵੀ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਕੇ ਧੋਕੇ ਮੌਜੂਦ ਪਤ ਕਰ ਅਪਨੀ ਮੌਤ ਔਰ ਕਥੀ ਹਥਰ ਕੋ ਭੂਲ ਜਾਏ ਔਰ ਅਲਵਾਹ ਤਾਲਾ ਕੋ ਰਾਜੀ ਕਰਨੇ ਕੇ ਲਿਧੇ ਅਮਲ ਨ ਕਰੇ, ਨਿਹਾਇਤ ਹੀ ਕਾਬਿਲੇ ਮੁਹੱਮਦ ਹੈ। ਇਸ ਧੋਕੇ ਦੇ ਹਮੇਂ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਕਰਤੇ ਹੁਏ ਹਮਾਰਾ ਪਰਵਰਦ ਗਾਰੂ^ع ਪਾਰਾਹ 22 ਸ੍ਰੂ-ਰਤੁਲ ਫ਼ਾਤਿਰ ਕੀ ਆਧੂਤ ਨਮਾਰ 5 ਮੈਂ ਇਤਾਂਦ ਫਰਮਾਤਾ ਹੈ:

ऐ आशिकाने रसूल ! और मेरे भीठे भीठे ईस्लामी
भाईयो ! यकीनन जो मौत और ईस के बा'द वाले मुआ-मलात
से सहीह मा'नों में आगाह है वोह हुन्या की रंगीनियों और ईस
की आसाईशों के धोके में नहीं पड़ सकता. क्या आप ने कभी किसी
को मरने वाले की कश्च में रखने के लिये फ़नीचर तथ्यार करवाते
हुए, कश्च में ऐर कन्डीशनर लगवाते हुए, रकम रखने के लिये
तिजोरी बनवाते हुए, खेलों में ज्ञाने हुए कप और हुन्यवी
काम्याबियों की अस्नाद सजाने के लिये अलमारी बनवाते हुए
देखा है ? नहीं देखा होगा और येह कम शरअन हुरस्त भी नहीं

فرمानے مुस्तकٰ عَلَيْهِ وَالْوَسْطَ : مُلَى اللَّهِ عَلَيْهِ وَالْوَسْطَ : جو شپشہ میں پر دُرُرے پاک پہننا بُلے گیا وہ جنات کا راستا بُلے گیا۔ (بخاری)

ہے، تو جب سب کوچ یہیں چوڑ کر جانا ہے تو یہہ ڈیکھیں ہم اے کیس کام کی؟ جس دلیل تک لیے ساری ڈینگی مہنگنات و مشرکت کرتے ہے وہ ہماری کیا مدد کرے گی؟ جس منساب کی بینا پر اکڈ ہے کرتے رہے وہہ آپسی ہمارے کیا کام آئے گا؟ میڈ میڈ ہر سلسلہ بھائیو! اب بھی وکت ہے، ہوش میں آئیے اور کتب کی تھاڑی کر لیجیے۔

ہنیا میں مسماکر بنا کر رہو

رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا أَبْحُلَلَاهُ بِنْ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا أَبْحُلَلَاهُ بِنْ عُمَرَ سے ریوایت ہے کہ ہر جو پاک، ساہیب لہلک، سچاہے افسالاک سے ریوایت ہے نے میرا کنیا پکڑ کر ہر شاند فرمایا: "ہنیا میں یہ ہو گویا تum مسماکر ہو۔" ہر رات سایہ ہجنے عہم رضی اللہ تعالیٰ عنہم فرمایا کرتے: جب تو شام کرے تو آنے والی سوچ کا ہنچکا رہت کر اور جب سوچ کرے تو شام کا موناچر ن رہ اور ہاتھ سیکھت میں بیماری کے لیے اور ڈینگی میں موت کے لیے تھاڑی کر لے۔

(صحیح بخاری ج ۴ ص ۲۲۳ حدیث ۱۶۴ دارالکتب العلمیہ بیروت)

ہنیا، آپسی رات کی تھاڑی کے لیے مخصوص ہے

ہر رات سایہ ہنیا عہم اے گانی نہ سب سے آپسی بھتبا جو ہر شاند فرمایا عہم میں یہہ بھی ہے: افسالاہ تھاڑا نے تum ہنیا سیکھ ہس لیے اتھا فرمائی ہے کہ تum ہس کے جریے آپسی رات کی تھاڑی کرو اور ہس لیے اتھا نہیں فرمائی کہ تum ہسی کے ہو کر رہ جاؤ، بے شک ہنیا ہنیا اور آپسی رات بآکی ہے۔ تum ہنیا (ہنیا) کہیں بھکا کر

ਫਰਸਾਨੇ ਮੁਟਸਕਾ : ਇੱਕ ਮੁਟਸਕਾ ਅਤੇ ਅਨੇਕ ਮੁਟਸਕਾਵਾਂ ਦੀ ਸੰਗ੍ਰਹਿਣੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਸ਼ਹੀਦੀ ਹੈ।

બાકી (આભિરત) સે ગાફિલ ન કર દે, ફના હો જાને વાલી હુન્યા કો બાકી રહેને વાલી આભિરત પર તરફાં ન દો કંયુંકે હુન્યા મુન્કતેએ હોને વાલી હૈ ઔર બેશક અલ્લાહ ગુરૂજી કી તરફ લૌટના હૈ. અલ્લાહ ગુરૂજી સે ડરો કંયુંકે ઉસ કા ડર ઉસ કે અઝાબ કે લિયે (રોક ઓર) ઢાલ ઓર ઉસ તક પહોંચને કા જરીઆ હૈ.

(لِلْدُّنْيَا مُوسَوِّعَةُ ابْنِ آمِي الدُّنْيَا ٥ مِنْ ٨٣ رُقْمٌ ١٤ المَكْتَبَةُ الْعَصْرِيَّةُ بَيْرُوت)

હે યેહ દુન્યા બે વફા આખિર ફના

ન રહા ઈસ મેં ગાંધા ન બાદશહે

એ આશિકાને રસૂલ ઔર મેરે મીઠે મીઠે ઈસ્લામી ભાઈયો !

ਈਸ ਦੁਨ੍ਯਾ ਕੀ ਫੈਸਿਥਿਤ ਏਕ ਗੁਆਰ ਗਾਇ (ਯਾਨੀ ਰਾਸਤੇ) ਕੀ ਸੀ ਹੈ ਜਿਸੇ ਤੈਂ ਕਰਨੇ ਕੇ ਬਾਅਦ ਹੀ ਹਮ ਮਨਜ਼ਿਲ ਤਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕਤੇ ਹੋਏ, ਅਥਵਾ ਹਮ ਮਨਜ਼ਿਲ ਜਨਨਾਤ ਹੋਣੀ ਯਾਂ ਜਹਨਨਮ ! ਈਸ ਕਾ ਈਨਿਹਿਸਾਰ ਈਸ ਆਤ ਪਰ ਹੈ ਕੇ ਹਮ ਨੇ ਧੇਹ ਸਫਰ ਕਿਸ ਤਰਹ ਤੈਂ ਕਿਯਾ ! ਅਲਵਾਹ ਵਰ ਸੂਲ ਕੀ ਈਤਾਅਤ ਗੁਆਰੀ ਕਰਤੇ ਹੁਏ ਰਸੂਲ ﷺ ਦੀ ਉੱਖੂਲ ਓਚੀ ﷺ ਦੀ ਜਨਨਾਤ ਕੇ ਫਰਮਾਨ ਬਨ ਕਰ ? ਲਿਹਾਜਾ ਅਗਰ ਹਮ ਜਨਨਾਤ ਕੇ ਈਨਾਮਾਤ ਲੇਨਾ ਔਰ ਜਹਨਨਮ ਕੇ ਅਗਲਾਬਾਤ ਸੇ ਬਚਨਾ ਚਾਹਤੇ ਹੋਏ ਤੋ ਹਮੇਂ “ਅਪਨੀ ਔਰ ਸਾਰੀ ਦੁਨ੍ਯਾ ਕੇ ਲੋਗਾਂ ਕੀ ਈਸਲਾਹ ਕੀ ਕੋਣਿਸ਼ ਕੁਰਨੀ ਹੋਣੀ.”

અલ્લાહ કરે દિલ મેં ઉત્તર જાએ મેરી બાત

મધ્યિત કા એ'લાન

સરકારે મદ્દીના, સુલ્તાને બા કરીના, કરારે કલ્ખો સીના,
કેવી ગન્ધીના ને હશ્રેદ ફરમાયા : ઉસ જાત કી
કસમ જિસ કે કલ્ખુએ કુદરત મેં મેરી જાન હૈ અગર લોગ ઉસ કા

ਫਰਮਾਨੇ ਮੁਸਤਕਾ ਮੁਲੀ ਗੁਰੂ ਪਾਲ ਮੁਲੀ : ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਲੀ ਪਰ ਦੱਸ ਮਰਤਬਾ ਸੁਖ ਅੰਦਰ ਦੱਸ ਮਰਤਬਾ ਸ਼ਾਮ ਹੁਣ੍ਹ ਪਾਕ ਪਥਾ ਉੱਤੇ ਤਿਆਮਾਨ ਕਿ ਇਨ ਮੇਰੀ ਸ਼ਕਾਅਤ ਮਿਥੇਗੀ ॥ (੫੦੩)

(या'नी मरने वाले का) ठिकाना देख लें और उस का कलाम सुन लें तो मुर्दे को भूल जाएं और अपनी जानों पर रोएं. जब मुर्दे को तभ्यत पर रख कर उठाया जाता है उस की दृष्टि फ़ड़फ़डा कर तभ्यत पर बैठ कर निंदा करती है : ऐ मेरे अहलो ईयाल ! हुन्या तुम्हारे साथ ईस तरह न खेले जैसा के ईस ने मेरे साथ खेला, मैं ने हलाल और गौरे हलाल माल जम्मा किया और फ़िर वोह माल दूसरों के लिये छोड़ आया. ईस का नज़्म उन के लिये है और ईस का नुकसान मेरे लिये, पस जो कुछ मुझ पर गुज़री है ईस से उरो (या'नी ईश्व्रत हासिल करो). (الذِّكْرُ لِلْقَرْطَبِيِّ، ص ٧٦، دار الكتب العلمية بيروت)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

www.daraz-eislami.net

ਕਥਾ ਕੀ ਪੁਕਾਰ

کرنا نے مُرُوت کا مُلْتَمِس : مُلِّی اللہُ تَعَالَیٰ عَلَیْہِ وَاللّٰہُ وَسَلَّمَ : ہم کے پاس میرا ہیکل ہوا ہے اور ہم نے مُعْذَنْ پر ہُرگز شریف ن پہنچا ہے نہ اجڑا کیا۔ (پارکی)

سے ریواپت ہے، سرکارے بھائیں، سوکھانے بآ کریں، کرارے کلبو سیں، ہے ج گنچھنے، صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم نے ہر شادی فرما یا : جب میتھیت کو کتب میں ہتھار ہیسا جاتا ہے تو کتب ہم سے بھیتھیت کرتی ہے : اے آدھی تے را ناس ہو ! تونے کس لیے میڈے فرما ہوش (یا' نی بھالا) کر رہا ہے ? کیا تونے ہتھانہ بھی پتا ن ہے کے میں ہتھانوں کا ہر ہون، تاریکی کا ہر ہون، ہر تونے کس بات پر میڈے پر اکڈا اکڈا ہیتھا ہے ? اگر وہ میڈا نے کہ بندھ کا ہو تو اے کے جبھی آواز کتب سے کھتھیتی ہے : اے کتب ! اگر یہہ ہن میں سے ہو جو نہ کی کا ہوکم کرتے رہے اور بھرائی سے بھنچ کرتے رہے تو ہی ! (تے را سوکھ کیا ہوگا ؟) کتب کھتھیتی ہے : اگر یہہ بات ہو تو میں ہیس کے لیے گوکھار بھن جاتی ہون، چوناں ہی ہر تونے شاپس کا بھدن نوہر میں تجھیل ہو جاتا ہے اور ہم کی رہن ہجھبھل آہ لبھیں گھوچل کی بارگاہ کی ترک پر وادی کر جاتی ہے۔ (مسنون ابی یعیی ج ۶ ص ۶۷ حدیث ۶۸۳۵ دارالکتب العلمیہ بیروت)

اے آشیکانے رسویل اور میڈے میڈے ہر سلما بھائی بھائیو ! سوچیے تو ساہی ہم کت جبکے کتب میں تانھا رہ گئے ہوں گے، ہبھرائھٹ تاری ہو گی، ن کھیں جا سکتے ہوں گے ن کسی کو بھالا سکتے ہوں گے اور بھاگ نیکلنے کی بھی کوئی سوچت ن ہو گی۔ ہم کت کتب کی کلے جا ہیا پوکار سون کر کیا گھرے گی !

کتب رہا نا یہہ کرتی ہے پوکار میڈے میڈے مکوڈے بے شوہماڑ

یاد رہ ! میں ہون اندھی کوہی میڈے میڈے سون وہشات تونے ہو گی بھی

میرے اندر تونے اکے لہا آئے گا ہاں بھاگ را آہ مال لےتا آئے گا

કરમાને મુનત્તે જુમા પર રોજે જુમાના હૃદ શરીર પઢેગા મેં ડિયામત કે દિન ઉસ કી શરીરને
કર્યાના (કોણાના).

तेरा फ़िन तेरा फ़ुनर ओहदा तेरा काम आयेगा न सरमाया तेरा
 दौलते दुन्या के पीछे तू न जा आभिरत में माल का है काम क्या
 दिल से दुन्या की महायत दूर कर दिल नभी के ईश्क से मामूर कर
 लन्दनो पेरिस के सपने छोड दे

જાત કા બાગ યા જહનમ કા ગાઠો !

અલ્લાહ કે મહિબૂબ, દાનાએ ગુયુબ, મુન્જૂઝહુન
 અનિલ ઉયુબ કા ફરમાને ઈશ્રત નિશાન હૈ :
 “કશ્ય યા તો જન્મત કે બાળો મેં સે એક બાળ હૈ યા જહનમ કે
 ગાઠો મેં સે એક ગાઠો) ”. (سننٰ ترمذٰي ج ٤ ص ٢٠٨ حدیث ٢٤٦٨ دارالفکربریوت)

ਮੁજਰਿਮਾਂ ਕੀ ਕਥਾ ਦੋਹਰਾਅ ਕਾ ਗਠਾ

ਫਰਮਾਂ ਬਰਦਾਰ ਪਰ ਕਬੂਲੀ ਕੀ ਰਹਮਤ

فرماں مुسلاہ ملک علیہ السلام : ملک علیہ السلام پر کوئے پاک کی کسرت کرو بے شک پہلے تحریرے لیے تحریرت ہے۔ (بڑی)

اکٹھا اسی تھاں کا نا فرمائیا تھا تو میں تیرے لیے انجام بحث ہے، میں وہی دھر ہے کہ جو میں نہ کر اور ہتھا اسی تھاں کو گھٹا کر دا بھیل ہوا وہی میں سے بھیش ہو کر نیک لے گا اور جو نا فرمائی گئی تھا اسی سے تباہ ہاتھ ہو کر نیک لے گا۔

(شرح الصدّور ص ۱۱۴، احوال القبور لابن رجب ص ۲۷ دار الفد الجديد، مصر)

پڑوسی مुدھ کی پوکار

مکمل ہے : جب میں کتب میں رجھا جاتا ہے اور اسے انجام ہوتا ہے تو پڑوسی میں اس کو پوکار کر کھلتے ہیں : اسے ہونیا سے آنے والے ! کیا تونے ہماری موت سے نسیحت ہاسیل نہ کی ? کیا تونے نہ دیکھا کہ ہمارے آماں کے سے بھت ہوئے ? اور تونے تو املا کرنے کی مدد و مدد میلی ہی، لیکن تونے وکت آئے اور کر دیکھا، کتب کا گوشہ گوشہ اس کو پوکار کر کھلتا ہے : اسے جمیں پر ہتھ رکھ کر چلنا ہے ! تونے مرنے والوں سے ہبھت کیوں ہاسیل نہ کی ? کیا تونے نہیں دیکھا ہے کہ تیرے میں ریشتہ داروں کو لوگ ٹھا ٹھا کر دیکھ کتب تک لے گئے۔

(شرح الصدّور ص ۱۱۶ مرکز اہلسنت برکات رضا الہند)

میں سے گھسٹ-گو

”شہر سو دوسرے“ میں ہے : ہمارتے سایہ ہونا ساری بین میں ایک بار ہم ایک دوسرے کا اپنے ناٹ، ایک دوسرے کا اپنے کرنیا شے رے پھر دوسرے کے ہمارا اسی میں اپنے کرنیا شے رے کو کبھی سٹان

ગાએ. હજરતે મૌલા અલી કર્મ લાલ તુલી ઓખે ન્યા ને કબ્ર વાલોં કો સલામ કિયા ઔર ફરમાયા : એ કબ્ર વાલો ! તુમ અપની ખબર બતાઓ ગે યા હમ તુમ્હેં બતાએં ? સાચ્યેદુના સાઈદ બિન મુસાયબ રસ્સી ફરમાતે હેં કે હમ ને કબ્ર સે “**وَعَلَيْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ**” કી આવાજ સુની ઔર કોઈ કહેને વાલા કહ રહા થા : યા અમીરલ મુઅમ્બિનીન ! આપ હી ખબર દીજિયે કે હમારે મરને કે બા'દ કયા હુવા ? હજરતે મૌલા અલી કર્મ લાલ તુલી ઓખે ન્યા ને ફરમાયા : સુન લો ! તુમ્હારે માલ તકસીમ હો ગાએ, તુમ્હારી બીવિયોં ને દૂસરે નિકાહ કર લિયે, તુમ્હારી ઔલાદ યતીમોં મેં શામિલ હો ગઈ, જિસ મકાન કો તુમ ને બહુત મગબૂત બનાયા થા ઉસ મેં તુમ્હારે દુશ્મન આબાદ હો ગાએ. અબ તુમ અપના હાલ સુનાઓ. યેહ સુન કર એક કબ્ર સે આવાજ આને લગી : યા અમીરલ મુઅમ્બિનીન ! હમારે કફન ફટ કર તાર તાર હો ગાએ, હમારે બાલ ઝડ કર મુન્તશિર હો ગાએ, હમારી ખાલેં ટુકડે ટુકડે હો ગઈ હમારી આંખેં બહ કર રૂખ્સારોં પર આ ગઈ ઔર હમારે નથનોં સે પીપ બહ રહી હૈ ઔર હમ ને જો કુદ્દ આગે ભેજા (યા'ની જૈસે અમલ કિયે) ઉસી કો પાયા, જો કુદ્દ પીછે છોડા (ઉસ મેં નુકસાન હુવા. **شِرْحُ الصُّلُور** ص ٢٧، ابن عَسْلَكِرِ ص ٢٠٩)

કહાં હૈં વોહ ખૂબ સૂરત યેહાને ?

ہجرتے ساہیوں نا ابتو بک سی دیک رضی اللہ تعالیٰ عنہ دیوار نے
بھوتیا فرمایا کرتے : کہاں ہے وہ بھوپ سو رت یہاں رے والے ؟ کہاں
ہے اپنی جوانی میں پر ہت رانے والے ؟ کیھر گاہے وہ بادشاہ
جی نہ نے آلیشان شاہے ر تا' بھی ر کر واہے اور ہنہ مژبتوں
کلخیوں سے تکوینیت بآپشی ؟ کیھر یہ لے گاہے مہدا نے جنگ میں گا لی ب
آنے والے ؟ بے شک جمانت نے ہن کو جلیل کر دیا اور اب

فرماں مुسٹکا ملکہ و ملکی : میں پر ہرگز پاک کی کسرت کرو بے شک یہ تھا رے کیونے تھا رات ہے۔ (ابو علی)

یہ کتب کی تاریکیوں میں پڑے ہیں۔ جلوٹی کرو! نہ کیوں میں سمجھت کرو! اور نجات تلبہ کرو۔

(شُعْبُ الْأَيَمَانُ الْبَيْهِقِيُّ ح ۳۶۰ ص ۱۰۹۰)

اُبھی سے تھیاری کر لیجیے

میठے میठے ہر سلابی بھائیو! اُبھی رُل مُعَمِّنیں
ہجھر تے سُبھی دُنیا سی دیکے اکابر رضی اللہ تعالیٰ عنہ میں ہوئیا کی بے
سُبھاتیوں، ہر س کی بے وفاہیوں اُور کتب کی تاریکیوں کا
اُہ ساساں دیلہ کر جوابے گفالت سے بے دار فرماؤ رہے ہیں، کتبو
ہشیر کی تھیاری کا جہاں دے رہے ہیں۔ وکیل اکل ماند ہوئی ہے
جو مُؤت سے کبھی مُؤت کی تھیاری کرتے ہوئے نہ کیوں کا جبیرا
ہکھٹا کر لے اُور سُو ناتوں کا م-دُنیا یاراگ کتب میں ساتھ لےتا
جاء اُور یون کتب کی روشانی کا ہنچتی جام کر لے، ورنہ کتب
ہر گیا یہ ہ لیہاں ن کرے گی کے میرے اندر کیون آیا! اُبھی ر
ہو یا ہنکیر، وحیر ہو یا ہوں کا مُشیر، ہنکیم ہو یا مہکوم،
اُکس ر ہو یا یارا سی، سُد ہو یا مُلکا جیم، ڈوکٹر ہو یا
مُریاں، ٹکے دار ہو یا مُجھوں اگر کسی کے ساتھ بھی تو شے اے
اُبھی رت میں کمی رہی، نہ مائے کردن کیا کی، ۲-مُجہان شریک
کے رہے بیلہ اُجھرے شار-ہی ن رپے، ہر ہوتے ہوئے بھی جکات ن
ہی، ہجہ ہر ہا مگر ادھ ن کیا، بآ وُجھ دُکھ دُکھ رت شار-ہی
پُرہ ناہنکی ن کیا، مان بآپ کی نا فرمائی کی، جُٹ، گیبھ،
چوگلی کی آدھ رہی، ہنکیم، ڈیڑا می دے بھتے رہے، گانے بآ جے
سُناتے رہے، داٹی مُنڈھاتے یا اُک مُہنی سے ڈھاتے رہے۔ اُل گرل
بُر بُر گُنائیوں کا بآ جا ر گرم ر�ا تو اُل گل اُل گل اُل گل
ر سُو لی ہن کی نا را جی کی سُورت میں سیوا اے ہس رت
و ندھات کے کوچھ ہاٹ ن آئے گا۔ جس نے ہر ہر ہر کے ساتھ

فرمائے میں کافی علیہ وآلہ وسلم : ہم اور جان بھی میں اور پر ہر دن پہلے کے تعمیری دوسرے دن تک پہنچتا ہے۔ (بخاری)

ساتھ نوازیل کی بھی پابندی کی، 2-مذکونوں کے ہلکا
نہ لکھی رہے بھی رہے، گلی گلی کوئی کوئی نہ کی دا'�ت کی ہوئے
مچاہی، کوئی آنے پاک کی تا'لیم نہ سیکھ بھوپال کے بدلے
دھوکریوں کو بھی دی، “چوک دس” دنے میں ہیچ-کیا ہٹ مہسوس ن
کی، “دھر دس” جانی کیا، سوچتاؤں کی تربیت کے م-دھنی
کافیلاؤں میں ہر مہاں کم اج کم تین دن سفر کرنے کے ساتھ
ساتھ دیگر میں سوچتاؤں کو بھی ہس کی رجعت ہیلائی، رہنماؤں
م-دھنی ہنچاہماں کا رسالہ پور کر کے ہر م-دھنی مہاں کے
ہبھتیاہی 10 دنیوں کے اندر اندر اپنے جمیعہ دار کو جنم
کر دیا، اکٹھا ہو جائے اور یہ دنیا کے پارے رہنے والے
کوئی لئے کریم سے ہمایاں سلماں لے کر ہونے
سے رہسخت ہو دیا تو اس کی کتب میں ہر دن تک رہنماؤں
کا دیریا میں مارتا رہے گا اور نوئے میں سفر کی
صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

کتب میں لہرائے گے تا ہر دن یہاں نہ کے

جیسا کہ اسی کی وجہ سے اس کے بارے میں مذکور ہے (ہدایت بخشش شریف)

سینگر (گلوبکار) دا'�تے ہی سلماں میں کسے آیا؟

اوے آشیکا نے رہنے والے ! بس ہر دم دا'�تے ہی سلماں کے
م-دھنی مہاںوں سے وابستا رہیے اس کے دوسرے جانوں میں بے دا
پار ہو گا۔ آئیے ! آپ کی تربیت و تہریس کے لیے ایک
ہمایاں افسوس م-دھنی بھاگ آپ کے گوشہ گلوبکار کرتا ہے یعنی

કર્માણ મુત્તકા મુત્તકા મુત્તકા : જિસ ને મુજ પર હસ મતબા હુરેટ પાક પઢા અલ્લાહ હજુન્ન પર સો રહેતે
નાનિલ કર્માતા હે. (ફા)

મલીર (બાબુલ મદીના કરાચી) કે એક ઈસ્લામી ભાઈ (ઉત્તકરીબન 27 સાલ) કા બયાન કુછ યું હૈ કે મુજે બચપન મેં ના'તે પઢને કા શૌક થા, ઘરેલું ફંકશન્ઝ (તકારીબ) મેં ભી કબી કભાર ફરમાઈશી ગાના ગા લેતા. આવાજ અચ્છી હોને કે સબબ ખૂબ દાદ મિલતી જિસ સે મેં “ફૂલ” પડતા. જબ થોડા બડા હુવા તો ગિટાર (એક આલાએ મૂસીકી) સીખને કા શૌક ચરાયા, ફિર મેં ને બા કાઈદા ગાના સીખને કે લિયે એકેડ્મી મેં દાખિલા લે લિયા, કઈ સાલ તક સીખને કે બા'દ મેં ને ગાને કે મુકાબલોં મેં હિસ્સા લેના શુરુઆ કર દિયા, કઈ ટીવી ચેનલ્ઝ પર ભી ગાયા. વક્ત કે સાથ સાથ શોહરત ભી મિલતી ગઈ. ફિર મુજે હુબર્થ કે બહુત બડે શો (પ્રોગ્રામ) મેં શિર્કત કા મૌકાએ મિલા, વહાં સે હિન્દ (ભારત) ચલા ગયા જહાં તકરીબન ૪ માણ તક ગાને કે મુખ્તાલિફ મુકાબલોં મેં હિસ્સા લિયા, બડે બડે ફંકશન્ઝ ઔર ફિલ્મોં મેં ગાના ગાયા ઔર કાફી નામ વ માલ કમાયા. ફિર ગુલૂકારોં કી ટીમ કે સાથ હુન્યા કે મુખ્તાલિફ મુમાલિક મેં ગયા જિન મેં [કેનેડા (ટોરન્ટો, વીકવર), અમેરિકા કે 10 સ્ટેટ્સ (શિકાગો, લોસ એન્જેલસ, સાન ફાન્સિસ્કો વગેરા), હુગ્લેન્ડ (લન્દન)] મેં ગયા. જબ કુછ અર્સે કે લિયે વતન આયા તો અહલે ખાના ઔર મહલ્યે દારોં ને બડી પરીરાઈ કી, અગર્યે નફ્સ કો ઈસ સે બડા મજા આયા મગર દિલ કી હુન્યા બે સુકૂન થી, કુછ કમી સી મહસૂસ હો રહી થી. દિલ રહાનિયત કા તલબ ગાર થા, નમાજ કે લિયે મરિજિદ મેં આના જાના હુવા તો વહાં પર ઈશા કી નમાજ કે બા'દ હોને વાલે દર્સે ફેઝાને સુન્નત મેં શિર્કત કી સાચાદત મિલી. દર્સ અચ્છા લગા લિહજા મેં કબી કભાર ઉસ મેં બૈઠને લગા મગર દિલો દિમાગ પર બાર બાર મુલ્ક સે બાહર જાને ખૂબ ગાને સુનાને, ધન દૌલત કમાને ઔર શોહરત પાને કા ભૂત સુવાર થા, દર્સ કે બા'દ ઈસ્લામી ભાઈ મુજ પર જું હી

کریمانے مुسکل دا علیہ والوں (کنیت) : ملی اللہ تعالیٰ علیہ والوں کیسے کریں ؟

ઈન્ફિરાદી કોશિશ શુરૂ કરતે મૈં ટાલ મટોલ કર્યે નિકલ જાતા. એક રાત સોયા તો ખ્વાબ મેં દા'વતે ઈસ્લામી કે એક મુખલિંગ કી જિયારત હુઈ જો બુલન્દ જગત પર ખેડું મુજે અપને પાસ બુલા રહે થે ગોયા કે મુજે ગુનાહોં કે દલદલ સે નિકલને પર ઉભાર રહે થે, જબ સુખ ઉઠા તો અપને મૌજૂદા અન્દાજે જિન્દગી પર કુછ દેર ગૌરો ફિક કિયા મગર ગુનાહોં ભરી હાલત હી રહી, કુછ અર્સે બા'દ મૈં ને એક ઔર ખ્વાબ દેખા જિસ ને મુજે હિલા કર્યું હિંદુષી ! કયા દેખતા હું કે મૈં મર ચુકા હું ઔર મેરી લાશ કો ગુસ્લ દિયા જા રહા હૈ, ફિર મૈં ને ખુદ કો બરજખ મેં પાયા, ઉસ વક્ત મૈં ને અપને આપ કો ઐસા બેબસ મહસૂસ કિયા કે કબી ન કિયા થા, અબ મૈં ને ખુદ સે કહા : “તુમ બહુત મશહૂર હોના ચાહતે થે, દેખ લી અપની ઔકાત !” સુખ જબ આંખ ખુલી તો મૈં પસીને મૈં નહાયા હુવા થા ઔર મેરા બદન થરથર કાંપ રહા થા ઔર યું લગ રહા થા ગોયા એક મૌકા ઔર દેતે હુંએ મુજે દોબારા હુન્યા મેં ભેજ દિયા ગયા હો. અબ મેરે સર સે ગાના ગાને કા ભૂત મુક્ખમલ તૌર પર ઉત્તર ચુકા થા, મૈં ને ગુનાહોં સે સર્યી તૌબા કી ઔર અગ્રમે મુસ્ખમ કર લિયા કે આયન્દા કિસી સૂરત મેં ભી ગાના નહીં ગાળોંગા. જબ ઘર વાલોં કો ઈસ બાત કા પતા ચલા તો ઉન્હોંને સપ્ત મુજા-હમત કી મગર અલ્લાહ વ રસૂલ ઉર્વોહિ વચ્ચી લિહાજા મૈં અપને ફેસલે પર કાઈમ રહા. મુજે ખ્વાબ મેં દોબારા ઉસી મુખલિંગે દા'વતે ઈસ્લામી કી જિયારત હુઈ, ઉન્હોંને મેરી હોસલા અફગાઈ ફરમાઈ. અલ્લાહ તાલા કે ઈસ ઈશાદ મુખારક : **وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لِيَعْلَمُ الْمُحْسِنِينَ** (તર-જ-મએ કન્જુલ ઈમાન : ઔર જિન્હોંને હમારી રાહ મેં કોશિશ કી

કરમાં મુસાફિકો : ઇસ શાખા કી નાક ખાક આવું હો જિસ ક પાસ મેરા જિક હો એંધ મુજ પર દુરુદુર પાંચ ન પણ । (૬)

ਕਿਸਾਨ ਮੁਸਲਿਮਾਂ ਦੀ ਸਾਡੀਤੀ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਮੁਸਲਿਮਾਂ ਦੀ ਸਾਡੀਤੀ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ।

99 અસ્માઉલ હુસના કી ખ્વાબ મે તરગીબ

એ આશિકાને રસૂલ ઔર મેરે મીઠે મીઠે ઈસ્લામી ભાઈયો !

ਦੁਨ੍ਯਾ ਕੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਵ ਮਾ'ਰੂਫ ਸਾਬਿਕ ਗੁਲੂਕਾਰ (SINGER) ਜੁਨੈਂਦ ਸ਼ੈਖ
ਨੇ ਧੇਹ “ਮ-ਦਨੀ ਬਲਾਰ” ਲਿਖਵਾ ਦੇਨੇ ਕੇ ਕੁਛ ਦਿਨ ਬਾਦ ਸਗੋ
ਮਈਨਾ ਕੋ ਬਤਾਯਾ ਕੇ ਹਾਲ ਹੀ ਮੈਂ ਮੁੜੇ ਫਿਰ ਏਕ
ਬਾਰ ਸਰਕਾਰੇ ਨਾਮਦਾਰ ਕਾ ਦੀਵਾਰ ਹੁਵਾ, ਜਿਸ ਮੌਕੇ
ਅਲਵਾਇ ਕੇ ਅਸਮਾਉਲ ਹੁਣਨਾ ਧਾਇ ਕਰਨੇ ਕਾ ਈਸ਼ਾਰਾ ਮਿਲਾ.
ਧਾਇ ਵੋਹ ਮੈਂ ਨੇ ਧਾਇ ਕਰ ਲਿਥੇ ਹੈਂ.” ਘਾਰੇ ਘਾਰੇ ਈਸ਼ਾਰਾ ਮੀ
ਭਾਈਧੋ ! سبੂਖਨ ਲਈ ਮੈਂ 99 ਅਸਮਾਉਲ ਹੁਣਨਾ
ਧਾਇ ਕਰਨੇ ਕੀ ਫ਼ਜ਼ੀਲਤ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਮਹਾਰ ਖੁਸ਼ ਨਸੀਬੀ ਕੀ ਮੇਰਾ 47 ਕੇ
ਆਕਾ ਨੇ ਜ਼ਿਵਾਬ ਮੈਂ ਤਸ਼ਰੀਫ ਲਾ ਕਰ ਅਪਨੇ ਦੀਵਾਨੇ
ਕੋ ਖੁਸ਼ੂਸਿਥਤ ਕੇ ਸਾਥ ਇਸ ਕੀ ਤਰੀਕਿ ਇਸ਼ਾਈ ਫਰਮਾਈ. 99
ਅਸਮਾਉਲ ਹੁਣਨਾ ਕੀ ਫ਼ਜ਼ੀਲਤ ਸੁਣਿਧੇ ਆਂਦੂ ਜੂਮਿਧੇ ਚੁਨਾਨ੍ਧੇ ਅਲਵਾਇ
ਕੁ ਮਹਿਬੂਬ, ਦਾਨਾਏ ਗੁਧੂਬ, ਮੁਨਾਫ਼ਾਲੁਨ ਅਨਿਲ ਉਧੂਬ
ਅਲਵਾਇ ਕੁ ਮਹਿਬੂਬ ਨਾਮ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਇਨ੍ਹੋਂ ਧਾਇ ਕਰ ਲਿਥਾ ਵੋਹ ਜਨਤ ਮੈਂ
ਦਾਬਿਲ ਹੋਗਾ. (صਹੀ ਖਾਡੀ) ۲۲۹، ۲ حਦਿਤ (۲۷۳۶)

(صحیح بخاری ج ۲ ص ۲۲۹ حدیث ۲۷۳۶)

(તફસીલી મા'લૂમાત કે લિયે “નુઝ્હતુલ કારી શર્હ સહીહુલ બુખારી” સફા 895 તા 898 મુલા-હાજા ફરમા લીજિયે)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

મીઠે મીઠે ઈસ્લામી ભાઈયો ! બયાન કો ઈજિતતામ કી તરફ લાતે હુએ સુન્નત કી ફરીલત ઔર ચન્દ સુન્નતેં ઔર આદાબ બયાન કરને કી સાચાદત હાસિલ કરતા હું. તાજદારે રિસાલત, શહન્શાહે નુભુવ્યત, મુસ્તફા જાને રહ્મત, શમ્શે બજમે હિદાયત, નોશએ બજમે જન્નત કા صلى الله تعالى عليه وآله وسَلَّمَ

﴿ابن عدی﴾ (فَرَمَأَنَّهُ مُسْتَكْفِيًّا عَزُّوًّا جَلَّا تَعْبُمُ بَعْدَ دُعَوَتِهِ شَرِيكًا لِّهُ وَسَلَّمَ : صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَاللَّهُ وَسَلَّمَ) (ابن عدی).

ਫਰਮਾਨੇ ਜਨਨਤ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ : “ਜਿਸ ਨੇ ਮੇਰੀ ਸੁਨਨਾ ਸੇ ਮਹਿਬਤ ਕੀ ਉਸ ਨੇ ਮੁੜ ਸੇ ਮਹਿਬਤ ਕੀ ਔਰ ਜਿਸ ਨੇ ਮੁੜ ਸੇ ਮਹਿਬਤ ਕੀ ਵੋਹ ਜਨਨਤ ਮੌਂ ਮੇਰੇ ਸਾਥ ਹੋਗਾ।”

(مشكاة المصابيح ج ١ ص ٥٥ حديث ١٧٥ دار الكتب العلمية بيروت)

સુન્નતે આમ કરેં, દીન કા હમ કામ કરેં

નેક હો જાએ મુસલ્માન, મદ્દીને વાલે

صَلَّوَاعَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

“મ-દની હુલ્યા અપનાઓ” કે ચૌદહ હુરુફ કી નિસ્બત સે લિબાસ કે 14 મ-દની ફૂલ

ਪਹਿਲੇ ਤੀਨ ਫਿਰਾਮੀਨੇ ਮੁਸਤਫ਼ਾ। مُلْكُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِہٖ وَسَلَّمَ ਮੁਲਾ-ਹਾਂ।
ਹੋਂ : ॥੧॥ ਜਿੰਨ ਕੀ ਆਂਖਾਂ ਔਰ ਲੋਗਾਂ ਕੇ ਸਿਤਰ ਕੇ ਦਰਮਿਆਨ ਪਦਾਂ
ਧੇਹ ਹੈ ਕੇ ਜਥੇ ਕੋਈ ਕਪੜੇ ਉਤਾਰੇ ਤੋ ਬਿਸਿਵਲਾਹ ਕਹ ਲੇ।

مُعْنَى سِسَارَةِ شَاهِيَّةِ هَكِيمُلَّا (الْمَعْجُمُ الْأَوْسَطُ ۱۰۰۰ ص ۱۷۳ حَدِيثٌ ۱۰۳۶) عِمَّا تَحْمِلُ هَذِهِ الْمَعْنَى عَلَيْهِ حَمْمَةُ الْجَنَانِ. فَهُوَ مَنْ يَرْتَدُ مَعْنَى الْمَعْنَى وَيَرْتَدُ حَمْمَةَ الْجَنَانِ.

જી.1, સ.268) 《2》 જો શાખસ કપડા પહને ઓર યેહ પહે :
 ۱۰۰ ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَسَانِيْ هَذَا وَرَرَقَنِيْهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مَّنِيْ وَلَا قُوَّةٌ
 (ઉસ કે અગાલે પિછલે રૂનાથ સુઅફ હો જાએં ગે.

تમામ તરફમાં આ કા ગુંજું (سنن أبو داؤد، ج ٤، ص ٥٩ حديث ٤٠٢٣)

ता'राफ अल्लाह गूज़ क लिय ४४ स न मुझ यह कपड़ा
पहनाया और मेरी ताकत व कुव्वत के बिंगौर मुझे अता

કિયા ॥૩॥ જો બા વુજૂદું કુદરત અચ્છે કપડે પહનના તવાજોએ
(યા'ની આજિઝી) કે તૌર પર છોડ દે, અદ્વાહ તાલા ઉસ

કરમાને મુસ્લિમાનું અધીકરણ અને મુસ્લિમ પર કસરત સે દુર્ઘટ પાક પદો બેશક તુમ્હારા મુખ પર દુર્ઘટ પાક પણા તુમ્હારે ગુણાંદો કે લિયે મગનિકરણ હોય. (માટેંઘ)

કો કરામત કા હુલ્લા પહનાએગા.

(سنن أبو داؤد، ج ٤ ص ٣٢٦ حديث ٤٧٧٨)

તेरી સાદગી પે લાખોં તેરી આજિઝી પે લાખોં
હોં સલામે આજિજાના મ-દની મદ્દીને વાલે

૪ ખા-તમુલ મુર-સલીન, રહ્મતુલ્લિલ આ-લમીન
કા મબારક લિબાસ અક્સર સર્કેદ કપડે કા હોતા
હું લાલ હાજરી કરું હતું કા મબારક લિબાસ અક્સર સર્કેદ

﴿٥﴾ (كُشْفُ الْأَبْيَاضِ فِي اسْتِخْبَابِ الْلِّبَاسِ لِلشِّيْخِ عَبْدِ الْحَقِّ الدَّهْلَوِيِّ صَ ٣٦) لِلِّبَاسِ هَلَالَ كَمَارِيٍّ سَهْلَةٍ هَرَامَ كَمَارِيٍّ سَهْلَةٍ

ਹਾਸਿਲ ਹੁਵਾ ਹੋ, ਉਸ ਮੇਂ ਫੁਰ੍ਗ ਵ ਨਫ਼ਲ ਕੋਈ ਨਮਾਜ਼ ਕਬੂਲ ਨਹੀਂ ਹੋਤੀ। (੧) ਅੰਦਰੋਂ (੬) ਮਨੁੱਖ ਹੈ : ਜਿਸ ਨੇ ਬੈਠ ਕਰ ਰੱਖਾ ਮਾਮਾ ਬਾਂਧਾ ਧਾ ਖੇਤੇ

ਹੋ ਕਰ ਸਰਾਵੀਲ (ਧਾ'ਨੀ ਪਾਜਮਾ ਯਾ ਸ਼ਲਵਾਰ) ਪਹਨੀ ਤੋ ਅਲਾਹੁ
ਗੁਰੂ ਉਸੇ ਅੰਦਰ ਮੁਖਲਾ ਫਰਮਾਏਗਾ। ਜਿਸ ਕੀ ਦਵਾ ਨਹੀਂ

﴿٧﴾ پਹਨਤ ਵਕਤ ਸੀਧਾ ਤਰੱਫ ਸੇ ਸ਼ੁਰੂਅ ਕਾਜ਼ਿਯ ਮ-
ਸਲਨ ਜਾਬ ਕੁਤਾ ਪਹਨੇਂ ਤੋ ਪਹਲੇ ਸੀਧੀ ਆਸ਼ਟੀਨ ਮੇਂ ਸੀਧਾ ਛਾਥ

દાખિલ ક્રીજિયે ફિર ઉલટા હાથ ઉલટી આસ્તીન મેં (અંદું ચ ૪૩) એસી તરફ પાજામા પહુંનને મેં પહુલે સીધે પાઈંચે મેં સીધા પાઉં

દાખિલ કીજિયે ઔર જબ ઉતારને લગેં તો ઈસ કે બર અક્સ યા'ની ઉલટી તરફ સે શુરુઆ કીજિયે ॥૭॥ દા'વતે ઈસ્લામી કે ઈશાઅતી

ਈਦਾਰੇ ਮਕ-ਤ-ਬਤੁਲ ਮਈਨਾ ਦੀ ਮਤਬੂਆ 312 ਸਫ਼਼ਦਾਤ ਪਰ ਮੁਖਤਮਿਲ ਕਿਤਾਬ, “ਬਲਾਰੇ ਸ਼ਰੀਅਤ” ਲਿਖਾ। 16 ਸਕਲ 52 ਪ੍ਰ ਹੈ : ਸਾਨੂੰ ਤ

ਧੇਹ ਹੈ ਕੇ ਦਾਮਨ ਕੀ ਲਮ਼ਾਈ ਆਧੀ ਪਿੰਡਲੀ ਤਕ ਹੋ ਔਰ ਆਸਟੀਨ ਕੀ ਲਮ਼ਾਈ ਜਿਧਾਦਾ ਦੇ ਜਿਧਾਦਾ ਤੱਤਿਲਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਤੋਂ ਅੰਦਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।

۱۰) (رَذْلُ الْمُحْتَلِّ ۚ ص ۵۷۹) سُونَّتِ یَهُوَ کے مَدْعَوْا کا
بَالِیَشَتِ ہے کہ مَدْعَوْا کا

११) मर्द मर्दना और औरत जनाना ही लिखास पहने. शोटे

બચ્ચ્યોં ઔર બચ્ચિયોં મેં ભી ઈસ બાત કા લિધાજ રખિયે ॥12॥
દા'વતે ઈસ્લામી કે ઈશાઅતી ઈદારે મક-ત-બતુલ મદીના કી મત્બૂઆ
1250 સફાત પર મુશ્તમિલ કિતાબ, “બહારે શરીઅત” જિલ્દ
અવ્યલ સફાત 481 પર હૈ : મર્દ કે લિયે નાફ કે નીચે સે ધુટનોં કે
નીચે તક “ઓરત” હૈ યા’ની ઈસ કા ધુપાના ફર્જ હૈ. નાફ ઈસ મેં
દાખિલ નહીં ઔર ધુટને દાખિલ હૈન. (૧૩માં ૨૪)
ઈસ જમાને મેં બહુતેરે ઔસે હૈન કે તહબન્દ યા પાજામા ઈસ તરહ
પહુંનતે હૈન કે પેડૂ (યા’ની નાફ કે નીચે) કા કુછ છિસ્સા ખુલા રહતા
હૈ, અગર કુર્ત વગૈરા સે ઈસ તરહ ધુપા હો કે જિલ્દ (યા’ની ખાલ)
કી રંગત ન ચમકે તો ઘેર, વરના હરામ હૈ ઔર નમાજ મેં ચૌથાઈ
કી મિકદાર ખુલા રહા તો નમાજ ન હોણી (બહારે શરીઅત) ॥13॥
આજ કલ બા’જ લોગ નીકર (હાફ પેન્ટ) પહુંને ફિરતે હૈન જિસ સે
ઉન કે ધુટને ઔર રાનેં નજર આતી હૈન યેહ હરામ હૈ, ઔસોં કે ખુલે
ધુટનોં ઔર રાનોં કી તરફ નજર કરના ભી હરામ હૈ. બિલ ખુસુસ
દરિયા કે કનારે પર, ખેલકૂદ કે મૈદાન ઔર વરજિશ કરને કે મકામાત
પર ઈસ તરહ કે મનાજિર જિયાદા હોતે હૈન. લિધાજ ઔસે મકામાત
પર જાને મેં સખ્ત એહતિયાત જરૂરી હૈ ॥14॥ તકબ્બુર કે તૌર પર
જો લિબાસ હો વોહ મન્ત્રાં હૈ. તકબ્બુર હૈ યા નહીં ઈસ કી શનાખ્ત
યું કરે કે ઈન કપડોં કે પહનને સે પહલે અપની જો હાલત પાતા થા
અગર પહનને કે બા’દ ભી વોહી હાલત હૈ તો મા’લૂમ હુવા કે ઈન
કપડોં સે તકબ્બુર પૈદા નહીં હુવા. અગર વોહ હાલત અબ બાકી
નહીં રહી તો તકબ્બુર આ ગયા. લિધાજ ઔસે કપડે સે બચે કે
તકબ્બુર બહુત બુરી સિફત હૈ.

(બહારે શરીઅત, હિસ્સા : 16, સ. 52 મક-ત-બતુલ મદીના બાબુલ મદીના કરાચી નું ૫૭૯ માટે માર્ગ બિરૂબું કરું હતું)

કરમાને મુસાની કાલી લાલી વાલો પાલું : કિયા ને કિતાબ મેં મુજ પર હુરુદ પાક લિયા તો જબ તક મેરા નામ ઉસ મેં રહેગા કિરિશે ઉસ કે લિયે એસ્તિંગાર કરે રહેંગે. (પંચ)

મ-દની હુલ્યા

ਫਾਈ, ਜੁਲ੍ਹੇ, ਸਰ ਪਰ ਸਭ ਸਭ ਈਮਾਮਾ ਸ਼ਰੀਫ (ਸਭ ਰੰਗ ਗਹਰਾ ਧਾ'ਨੀ ਤਾਈ ਨ ਹੋ) ਸਫੇਦ ਕੁਰ੍ਤਾ ਕਲੀ ਵਾਲਾ ਸੁਨਾਤ ਕੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਆਧੀ ਪਿੰਡਲੀ ਤਕ ਲਭਾ, ਆਸਤੀਨੋਂ ਏਕ ਬਾਲਿਸ਼ਤ ਚੌਡੀ, ਸੀਨੇ ਪਰ ਹਿਲ ਕੀ ਜਾਨਿਬ ਵਾਲੀ ਜੇਭ ਮੌਜੂਦਾ ਮਿਸ਼ਵਾਕ, ਪਾਜ਼ਮਾ ਧਾ ਸ਼ਲਵਾਰ ਟੱਥਾਂ ਦੇ ਤਿਪਰ. (ਸਰ ਪਰ ਸਫੇਦ ਚਾਦਰ ਔਰ ਪਈ ਮੌਜੂਦਾ ਕਰਨੇ ਦੇ ਲਿਖੇ ਮ-ਦਨੀ ਈਨਾਮਾਤ ਪਰ ਅਮਲ ਕਰਤੇ ਹੁਏ ਕਥਾਈ ਚਾਦਰ ਭੀ ਸਾਥ ਰਹੇ ਤੋ ਮਈਨਾ ਮਈਨਾ) ਬਧਾਨ ਕਈ ਮ-ਦਨੀ ਹੁਲ੍ਹੇ ਮੌਜੂਦੇ ਕਿਸੀ ਈਖਲਾਮੀ ਭਾਈ ਕੋ ਵੇਖਤਾ ਹੂੰ ਤੋ ਮੇਰਾ ਹਿਲ ਬਾਗ ਬਾਗ ਬਲਕੇ ਬਾਗੇ ਮਈਨਾ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ !

हुआये अतार : या अल्लाह عَزَّوَجَلَّ ! मुझे और म-दनी हुव्ये में
रहने वाले तमाम ईस्लामी भाईयों को सज्ज सज्ज गुम्बद के
साए में शहादत, ४८न्तुल बकीअ में मदफन और ४८न्तुल
फिरदौस में अपने प्यारे महबूब ﷺ का पड़ोस नसीब
हरमा۔

उन का दीवाना ईमामा और लुट्टी को रीश में

ਲਗ ਰਹਾ ਹੈ ਮ-ਇਨੀ ਛੁਲਖੇ ਮੌਵੋਂ ਕਿਤਨਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ

ਹਾਰੋਂ ਸੁਨਨਾਂਤੇ ਸੀਖਨੇ ਕੇ ਲਿਖੇ ਮਕ-ਤ-ਭਤੁਲ ਮਈਨਾ ਕੀ ਮਤਬੂਆ ਦੀ ਕੁਤੁਬ “ਭਾਵੇ ਸ਼ਾਰੀਅਤ” ਹਿੱਸਾ 16 (312 ਸਫ਼ਲਤ) ਨੀਂਝ 120 ਸਫ਼ਲਤ ਕੀ ਕਿਤਾਬ “ਸੁਨਨਾਂਤੇ ਓਰ ਆਦਾਬ” ਹਉਣਾਂਤ ਹਾਸਿਲ ਕੀਤਿਆ ਔਰ ਪਛਿਆਂ ਸੁਨਨਾਂਤੋਂ ਕੀ ਤਰਾਂ ਬਿਧਾਤ ਕਾ ਏਕ ਬੇਹਤਰੀਨ ਜ਼ਰੀਆ ਦਾ ਵਤੇ ਈਖਲਾਮੀ ਕੇ ਮ-ਦਨੀ ਕਾਫ਼ਿਲਾਂ ਮੇਂ ਆਂਖਿਕਾਨੇ ਰਸੂਲ ਕੇ ਸਾਥ ਸੁਨਨਾਂਤੋਂ ਭਰਾ ਸਫ਼ਰ ਭੀ ਹੈ.

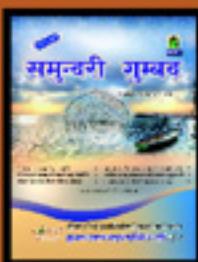
ਸੀਖਨੇ ਸੂਨਾਂਤੇ ਕਾਫ਼ਿਲੇ ਮੌਂ ਚਲੋ

ਹੋਂਗੀ ਹਲ ਮੁਖਿਕਿਲੇਂ ਕਾਫ਼ਿਲੇ ਮੇਂ ਚਲੋ

ਲੁਟਨੇ ਰਹਮਤੋਂ ਕਾਝਿਲੇ ਮੌਚਲੋ

પાઓગે બ-૨-કર્તેં કાફિલે મેં ચલો

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على نبي الرحمة أبا عبد الله زكريا بالطهرين الشفتين الرحمتين بسم الله الرحمن الرحيم

सुलात की बहारें

जैसे तस्वीरें कुरआने मुन्त वाले आलमीर गैर सियासी तहीरीक वा 'बते इस्लामी के महके महके म-दी माहोल में व कसरत मुन्तों सीखी और सिखाई जाती है, हर चुम्बक इत्ता की नमाज के बाद आप के शहर में होने वाले वा 'बते इस्लामी के हफ्तावार मुन्तों भरे इन्हामाज में रियाए इत्ता के लिये अच्छी अच्छी नियतों के साथ सारी गत गुजारने की म-दी इतिहास है। अशिक्षने रसूल के म-दी काफिलों में व नियते सवाब मुन्तों की तरवियत के लिये सफर और रोजाना फिरे मरीना के जरीए म-दी इन्हामात कर रिसात पुर कर के हर म-दी माह के इतिहास इस दिन के अन्दर अन्दर अपने यहां के बिमोदार को जान्म करवाने का मा'मूल बना लीजिये।

इस की ब-र-जल से खबदे मुन्त बनने, गुनाहों से नम्रत करने और ईमान की डिक्काजत के लिये कुहने वा जेहन बनेगा।

हर इस्लामी चाई अपना येह जेहन बनाए कि "मुझे अपनी और सारी दुन्या के लोगों की इस्लाह की कोशिश करनी है।" अपनी इस्लाह की कोशिश के लिये "म-दी इन्हामात" पर अपल और सारी दुन्या के लोगों की इस्लाह की कोशिश के लिये "म-दी काफिलों" में सफर करना है।

मक-त-बहुत मारीबा की शाखे

मुम्बई : 19, 20, मुहम्मद अली रोड, माहोली पोस्ट ऑफिस के सामने, मुम्बई फ़ोन : 022-23454429

देहली : 421, मटिया महल, लूट बाजार, जामेअ मस्जिद, देहली फ़ोन : 011-23284560

नागपूर : गुरीय नवाज मस्जिद के सामने, गैरूपी नगर रोड, नोमिन युप, नागपूर : (M) 09373110621

अजमेर जरीफ़ : 19/216 फ़लाहे दारैन मस्जिद, नाला बाजार, स्टेशन रोड, दरभान, अजमेर फ़ोन : 0145-2629385

हैदराबाद : पानी की टंकी, मुगल पुरा, हैदराबाद फ़ोन : 040-24572786

हुद्दी : A.J. मुदोल कोम्प्लेक्स, A.J. मुदोल रोड, जोलद हुद्दी झील के चास, हुद्दी, कर्नाटक, फ़ोन : 08363244860

मक-त-बहुत मारीबा

वा 'बते इस्लामी

फ़ैजाने मरीना, बी कोनिया बगीचे के सामने, मिरजापूर, अहमदाबाद-1, गुजरात, इन्डिया
Mo.091 93271 68200 E-mail : maktabaahmedabad@gmail.com www.dawateislami.net